

peccatum participes fore sapientia, non potest defini, *iii*, 22. Angeli praevariatores non obtinuerunt excellentiam sapientiae beatique vitae, *iii*, 22. Angeli praevariatores in ante peccatum aliquam beatitudinem habere etsi non presciant, *iii*, 25, 26. Angeli praevariatorum aut minorem acceperunt gratiam, aut minus adjuvi sunt quam qui steterunt, *iii*, 75. Quomodo Angeli qui steterunt amplius adjuvi quam qui ceciderunt, *iii*, 74. Angeli quomodo extrinsecus adjuvantur, *v*, 441. Angelorum et hominum sine Deo ordinavit vitam, ut in ea prius ostenderet quid posset eorum liberum arbitrium, deinde quid posset sine gratiae benedictione, iustitiae iudicium, *xxxvi*, 30. Angeli desertores immortalis simul et mortuis, *iii*, 156. Angeli mortui poterunt quia peccare poterunt, *xxxiii*, 43.

Angelicæ ruinae causa superbia, *v*, 528, 529, 530, 539; *xxi*, 337. Angeli tanto minus quam non peccare debuerunt, quanto meliores nobis fuerunt, *xii*, 276. Angelorum lapsus nihil Deo nocuit, *xii*, 522. Tanto damabilius iudicata est Angelorum culpa, quanto sublimior erat eorum natura, *xvi*, 354. Cur irreparabiliter cecidit Angelus, *xxxvii*, 502. Cur nihil gratiae Deus eis reparandis contulit, *xvii*, 350; *xviii*, 104. In eorum locum succedet pars hominum reparata, *xxvi*, 115.

Angeli de paradiso spiritali ceciderunt, *iii*, 185. Angeli peccantes in huius aëris caliginem detrusi sunt, *vi*, 449. In aëre est velut caecum, *iii*, 35. Angeli desertores et vitiosiores, possessores et consortes hominis peccatoris, *xxvi*, 114. Angeli reprobi, exterminatores et Angeli iracundie, *iv*, 380. ultimi servi, *iv*, 380. caro dicuntur, *iii*, 272. In secundam mortem post ultimum iudicium sunt precipitandi, *iii*, 156. Communis orbis incendii non sunt consumendi, *xi*, 36. Sensus doloris non carebant, *iii*, 156.

Angeli an habeant corpora, *xxxix*, 228; *iii*, 568. Angelorum corpora, *xii*, 503; *x*, 203; *xx*, 450. Angelorum caro quo sensu dici possit, *xxi*, 433. Angelorum corpus spiritalis, *xxx*, 265. Quo-

lia sint, in quibus apparuerunt corpora, et quomodo mentibus ingerant visiones difficile explicatur, *xxvi*, 135; *xxx*, 266. Angeli pro verum corpus assumptione apparent, *xvii*, 284. In corporibus apparuerunt quo videri et tangi possent, *iii*, 569. Angeli cum sint spiritus, an corporaliter eum mulieribus possint coire, *iii*, 569.

Angeli apud Abraham vere manducarunt, *xxi*, 424. Angeli qui apparuerunt, gibos, non quia indigebant, sed quia voluerunt et poterant, suspensum, quia voluerunt non ex necessitate, sed ex potestate, et ut hominibus congruat, *xxi*, 425. Deum in Angelis an et quomodo Abraham et Sara agnoverint, *vi*, 132, 134. Angelus apparere vice Dei, Dominus appellatus, *xviii*, 219.

Angelus gestans personam Dei apparuit Jacob, *xvii*, 206. Angelus lucens cum Jacob, et teneri se noletis, quid significet, *xvii*, 207. Angelus qui apparuit Manuë significabat Christum, *vi*, 620. Angeli animalia, *ii*, 434. Angelorum ministerio, vox Patris in monte, et species columbae visa, poterunt fieri, *xi*, 368. Per Angelum quandoque Deus loquitur, *xi*, 194.

Angelorum beatitudo ex Deo solo, *ii*, 353, 447; *iii*, 61, 68. Angeli Deo debent quod sunt, quod vivunt, quod iuste vivunt, quod beate vivunt, *ix*, 401. Angeli præceptione debent Deo ut habent illum, *iii*, 48. Angelus lux est, non in se ipso sed in Deo, *iii*, 48. Angeli hinc beati, unde et nos, etiam secundum Platonem, *ii*, 434, 435. Angeli beati nunquam sunt peregrini, sit et formam, ut sine ullo defectu contemplationis, sine ullo intervallo mutationis, æternitatis et incommutabilitatis Dei fruatur, *xxv*, 343. Angeli eo beatiores, quod nunquam peregrini sunt, *iii*, 16.

Angeli in sublimibus sedibus non Deo contenti, sed de sua sempiterna felicitate securi, *iii*, 24, 25, 55, 75. Angeli æternitatis Dei sunt firmi, veritate certi, munere sancti, *ii*, 463. Angeli beati stabiles, non natura, sed voluntate, quia magis Deum quam se diligunt, *iv*, 337. Angeli facti sunt de il-

sua nunquam casura stabilitate securi, *xxvi*, 115. Non posse peccare facta est Angelis sanctis merces incerti, *xxxv*, 35. Angeli non essent beati, si beatitudinis sui incerti essent, *v*, 533. De nullo eorum, ne peccando fiat diabolus, formidandum, *xxvi*, 225; *xxxvii*, 277.

Angelorum natura convenit, ut Deo adherant, *iii*, 62. Angeli beati liberaliter Deo servant: neque hoc Deo, sed ipse prodest, *iv*, 338. Angeli æterni Dei imperio liberaliter, quia suaveri, servant, *xxxix*, 32. Angeli a contemplatione Dei nunquam resiliunt, *v*, 439. Angeli sunt participes æternitatis, veritatis et voluntatis Dei, *v*, 439. Angeli sancti nunquam deserunt Deum, *xxxix*, 347. Angeli quiddam non est Deus contemnent, ut Deo fruatur, *ii*, 426. Angelus, cum avertitur a Deo, fit immundus, *iii*, 17.

Angelorum panis, *xxxvii*, 377. Angeli Deus ipse est tanquam vita victusque communis, *iv*, 228. Verbo vite tanquam pane suo cibatur, *xvii*, 447. Angeli Verbum Dei incorruptibiles incorruptibiliter paschi, *x*, 44. Angelorum cibus et satiætas, *xxvii*, 183. Angeli in Verbo Dei requiescunt in sancto silentio, *xxv*, 519. Angeli habent contemplationem et actionem suam, *xxxix*, 32. Angeli quomodo vident faciem Patris, ita et videntibus Deum sicut est, *xii*, 125 et *seq.* Naturam Angelorum nihil prorsus delectat illicitum, *v*, 322.

Angelorum perfecta iustitia, *xv*, 343; *xxxv*, 24, 25. Angelus non secundum Angelum sed secundum Deum debet vivere, *iii*, 163. Angeli in comparatione Dei iustitie, non iusti, quomodo, *xxxix*, 451. Angelos etiam sanctos adhuc a peccatis suis esse purgandos, male asserens Priscilianiste, *xxxix*, 467. Pro Angelis Christi non est mortuus, *xxvi*, 138. Angeli, opera sunt Christi, *xvii*, 166. In Angelis diffusa charitas per Spiritum sanctum, *iii*, 75.

Angelorum numerus nobis ignotus, *iii*, 217.

Angeli beati, officio superiores animis rationalibus, non natura, *xxvii*, 378. Angeli majores quidem homine, sed corrupto, *xxx*, 159. Ad Angelorum multi-

tudinem, omne genus humanum, ad unam comparatur ovium, *xxvi*, 32.

Angelorum quis sint differentie, et an eorum numerus sint sidera, incertum, *xxvi*, 133. Beatus Spiritus inter se differre credit Augustinus, sed quid differant, necire se fatetur, *xxx*, 452. Angeli hominem præponere, quia pro eo Christus mortuus est, quid est aliud, quam de impietate velle gloriari, *xvii*, 350.

Angelos creare corpora tantum, non animas voluit Plato, *iii*, 106. Quid ipse sequitur, *ibid.* Angeli creare non possunt, *v*, 463, 466. Angeli sive boni, sive mali, non creatores, *xxx*, 275, 276. Ne ullus quidem natura quantibet minimæ creatores, *iii*, 109, 104. An Creatori cetera facienti ministerium præbuerunt, *ibid.* 103. Angeli nonnullam operam prestare possunt, ut aliquid creetur, *v*, 463, 466. Materia corporali visibilium elementorum possunt uti Angeli, et boni et mali, *x*, 56.

Angelis beatis solus Deus imperat, ipsis autem universis mundus subiectus est, *xxvii*, 378. Quam beatis Angelis subdita creaturae, *v*, 438. Angeli colorem præpositi super potestates aëreas, *xii*, 176. Ex illa lege fecit quiddam hic filii, *xi*, 177. Genes alienigenas sub Angelis Deus constituitur, portionem sibi faciens populum Israël, *x*, 250. Cur Angeli triabantur affectus, cum peragunt officia, *iii*, 423. Angeli officium est, ut animam restituit ante conspectum Domini, *xxx*, 32. Angelus quomodo ad Deum venit, *iii*, 297. Angeli boni non possunt esse medii inter miseros mortales, et beatos immortales; possunt mali, *iii*, 436.

Angeli sive boni sive mali, ad beatitudinem obtinendam mediatorum hominum esse non possunt, *ii*, 449. Angelorum honorum favor nobis necessarius ad beatitudinem acquiescendum, *ii*, 498. Angeli misericorditer nos et iussa Domini auxiliantur nobis, *xi*, 436. Angeli Deo offerunt orationes nostras, *x*, 69. Quomodo Angelus dicitur intellectum dare homini, *xii*, 469. Angeli de salute hominum iactantur, *iii*, 167. Angeli cum exaudiant, Deo in eis exauditi, *iii*, 475. Angelus sanctus ad homines mitti dicitur Chris-

tiani, Platonis non placet, II, 449. Angelus adjuvator nostri, XXXVII, 93; XXVI, 134. Quanta nobis misericordiae officia impendant, IV, 443. Sine dolore et genuiti id praestant, XXXVIII, 93. Angeli in obsequium, non in adiutorium Christi, militi poterunt, IX, 13. Quando et quomodo manus portarunt Christum, X, 327. Angeli in Ecclesia ascendunt et descendunt super Filium hominis, quomodo, VII, 304.

Angelos quomodo spectat hominum redemptionem, XXVI, 137. Homini sapienti amicos Angelos esse voluit philosophi, VI, 13. Angelorum amicitia nobis manifestata esse non potest, IV, 28, 29. Amicitia Angelorum per bonum voluntatis similitudinem quaerenda, II, 407. Angeli demonibus amici esse non possunt, *ibid.* Angeli beati honorantur a nobis charitate, non servitute, IV, 407. Angelos venerantur et amant Christiani, sed non illis sacrificant, IV, 39. Angeli illi qui sibi sacrificare jubent, non sacrificandum docet, vel naturae sensus, II, 479, 480. Angeli nolunt nos sibi sacrificare, II, 464. Angeli divinos honores nolunt, et apertissime quomodo respuerunt, II, 486. Angeli, nec cultum, nec sacrificium exigunt, II, 496, 497.

Angelus idem in Apocalypsi prohibet hominem adorare se, quia talis apparuerat ut pro Deo possit adorari, VI, 146. Angelus noster pro Deo coli, X, 197, 400; XII, 327. Angeli milites sunt, non norunt quaerere gloriam, nisi imperatoris: et autem suam quaerunt ut tyranni damnantur, X, 439. Angeli sancti idem diuinae forte in Scripturis appellati, ne illis homines laetiae cultum exhiberent, XII, 236, 237. Angelus imitatoris potius quam invocandus admonet Porphyrius, II, 497. Angeli nisi qui nolunt sibi, sed uni Deo serviri, credendum est de beata vita, II, 479. Angeli et homines, vivum templum ejus, II, 75, 496, 510.

Angeli boni et mali habent quaedam opera similia, V, 547. Multa per Angelos agit Deus, II, 353. Quemadmodum in hoc mundo operantur non vivimus, V, 467.

Angelorum quanta potentia Angeli boni, potentiores malis, V, 545. Ange-

lorum potentiam omnis homo desiderat, sed non iustitiam, X, 437. Angeli mali bene utitur Deus, X, 55. Malis que homines patiuntur, an propositi quidam sint Angeli mali, XI, 196. Angeli mali utitur Deus, non solum ad puniendos bonos, sed etiam ad probandos et manifestandos bonos, X, 56. Mala morum per malos Angelos exseruit in eos qui illis divina equitate subdunder, convenientissime creditur, X, 56, 58. Dolores corporum plerumque immituntur ab Angelis Satanae, XII, 175. Angelos malos non propter iustitiam, sed propter malitiam poena humana delectat, IX, 16.

Angeli reprobi infima ministeria appellantur, VII, 478. et Angeli iracundiae, *ibid.*

Angeli cives Jerusalem, XII, 499. Angeli et homines sancti una civitas Dei, II, 464; III, 16, 75. Angelorum cives sumus, IV, 304. Quatenus Angeli, etiam in terra carnis conditione habitantes, jungi possunt, II, 408. Angeli proximi nostri deputandi sunt, IV, 443. Potest mens humana divinitus rapi ex hac vita ad Angelicam vitam, antequam per istam communem mortem carne solvatur, X, 193. Paulus raptus ad vitam Angelicam, *ibid.*

Angelorum caelestis habitatio, X, 203. Angeli beati, domus Dei, XXV, 333. templum Dei, XII, 289; X, 470. Curia caelestis Imperatoris caelestis militia, XXV, 163. Angeli beati, excellentissima et sancta Dei ministeria, IV, 407, 408. Angeli ministeria, curia Dei dicuntur, IV, 125. Membra Christi ad Angelorum aequalitatem divinae gratiae largitae perducta sunt, XXIV, 350, 351. Angeli imitari gratiae beneficium, XXXVI, 851. Angeli futuros nos aequales non desperamus, quibus Angelorum Dominus ministravit, XII, 289; VI, 163. Angeli sanctorum domus possunt intelligi, VI, 447. Et ita appellantur in Scriptura, II, 148. Angeli etiam Dei homines nuncupant, 270. In Scriptura nuncupantur viri, XXX, 168, 171. Nominis virorum solent appellari, VI, 583. Sed nomine animarum non solent significari, XII, 464, 482. Angeli appellari solent homines aliquid nuntiantes, XXVIII, 437. Angeli

omnes qui salutem coelestem hominibus annuntiant, XXI, 307. Angeli dicti possunt Israel, XII, 409. Dicuntur oves et boves, VII, 133. Angeli organa caeli, VII, 99. Angeli nomen universae supernae civitatis tribuitur, v, 327. Angeli beati, dicuntur coeli colui, XXX, 333.

Angelum videri, etiam potestas non est, ut videre possumus, promerendi gratia est, XI, 120. Deus nunc fortasse videtur a quibusdam Angelis, eo modo, quo videtur sicuti est, *ibid.* 126.

Angeli ascendentes et descendentes in scala Jacob, quid significant, XI, 546. Angelus movens aquam piscinae, XIX, 61. Angeli Ecclesiarum septem de quibus in Apocalypsi, Tychonius intelligit Ecclesias, v, 36.

Angelorum codex, XXV, 379. Angelus cuique adhibitus, IV, 104. Angelus propositus cuique rei visibilis, XXXVIII, 111. Angeli his corporalibus iudicandis et amministrandis praesunt, v, 623.

Mariae hesitatio et locutio cum Angelo, XXXII, 56. Angelus missus ad Mariam, *ibid.* 111. Annuntiatio Angeli, *ibid.* 98. Angeli ad Mariam salutatio, *ibid.* 101.

Angeli salutatio, XXIV, 156. Angeli salutatio et Mariae obedientia, *ibid.* 164. Christus noscitur Angelis dulcissimum melos cantantibus, *ibid.* 152.

Angelum mulieribus visentibus, filii gaudium, XXXI, 143. Resurrectio probatur testimonio Angeli, *ibid.* 150.

ANGELUS hereticus, XXVI, 226.

ANGELUS copulans duos parietes Christus, IX, 89; X, 420.

ANGUSTA via ambulandum est, ut concupiscentiae carnis exsuarit, IX, 38. Quae sit via angusta, XXXII, 48, 50. Augustus est in terra, nigra in coelum, XII, 222. Augustum et cretam Clavitariorum viam duae res faciunt: contemptus voluptatis et tolerantia passionis, XXII, 245.

ANGUSTA. Per angustias transitur ad locum latitudinis, XII, 26.

ANGUSTIAE pseudoclaeones Caledensis, XII, 143. Aeneas, scilicet Pelagi blasphemiae frivola verba subministrat, *ibid.* 143. Ejus libros ab Eusebio presbytero suscipit Hieronymus, *ibid.* 143, 144.

ANANIAS Traduciani nomine Augustinum aut Hieronymum designare videtur, *ibid.* Latinitate donavit hominibus Joannis Chrysostomi, *ibid.*

ANCIANA familia, XI, 194; XXIX, 285.

ANIMA. Quaeestio de anima valde difficilis, v, 374, 374; X, 377, 369. Nee facile solvitur ex Scripturis, v, 487. An eo ipso, quo distat natura nostra a peccore, de origine animarum disquirere ac disserere novit, XXXIV, 378, 379. De natura spiritus et animae nostrae multa ignorare, an vitio dari possit et debeat, XXXIV, 376. An turpe sit animae, haec ignorare; XXXIV, 372. Et magnum doctrine Ecclesiae detrimendum, *ibid.* 324. Animarum originem ad nos forte non pertinet in hac vita nosse, *ibid.* 369.

Anima fit praegrans cupiditate, quod exemplo explicatur, XXV, 47. In homine justo tria sunt, Caro, Anima et Sapientia, XXXI, 134.

De origine animae incerta erit Machabeorum parens, XXXV, 398. Vincentii Victorii sententia de animarum origine difficultatis plena, XXXIV, 339. In quaestione de origine animae quid cavendum, *ibid.* 314, 315, 316. Angeli devotiva in quaestione de origine animae, *ibid.* 295, 315. Undecumque quae cavende sunt in quaestione de anima, *ibid.* 404. De anima opiniones duae, v, 481. Anima origo tribus modis intelligi potest, 477. Quatuor de illius origine sententiae, XXXI, 498. Aeneas Augustinus de origine animae, XXXIII, 331; XXXIV, 308, 309, 310, 327, 336, 337, 365, 366, 367, 402, 403; XXXVII, 232. De ejus origine nihil definit Augustinus, XI, 84, 317; XII, 49. Et Hieronymum consulti sicut et Marcellinus, *ibid.* 30. De origine animae nihil certi in Scripturis concisus compertit Augustinus, *ibid.* 28. Circa originem animarum varia expenduntur Scripturae testimonia, v, 482 et *seqq.* Quatuor de origine animae sententiae, XI, 418. Quinqueque sententiarum de origine animae vera sit. Deum sine dubio latitudinem esse voluit Augustinus in libro de Libero Arbitrio, *ibid.* 92. Qui aliquam ex quatuor sententias Augustini de animarum ori-

gine, ceteris tribus rejeitis vult propagare, aut aliquid de Scripturis quod non possit aliter accipi professus, aut rationem tam certam, ut contradictio nulla existat, *ibid.* 97; versus *vii*, capitis 12. Ecclesiaste adhiberi potest ad defendendam quamlibet quorundam sententiarum Augustini de animarum origine, *ibid.* 95. In questionibus de animarum origine, evadendum non negatur originale peccatum, *ibid.* 341; *xii*, 32, 33; *xi*, 323 et *seqq.* Quidquid de anima origine caviliosè inquisitione vel affirmatione dissertitur, si contra peccatum originale est, verum esse non potest, *xxxv*, 30. Anima unde sit, a Deo est, *v*, 392, 430, 482, 493.

Anima non est a se ipsa, *xxxviii*, 3. Anima Deum habet auctorem, *ibid.* Anima omnis nominis a Deo esse potest, *xxviii*, 48. Anima magis tribuenda Deo quam lux sensibilis, *xxviii*, 50, 55. Animæ omnes per Christum creatæ et conditæ, *xxxvii*, 48.

Christus redemptor et medicus animarum, *xxiii*, 162. Nec anima sine carne, nec caro sine anima innoentiam patitur et reatum, *ibid.* 168. Petrus animas cœpiens, *ibid.* 300, 301.

Animam de nihilo esse factam non credebant Manichæi, sed ejus, cujus est Deus, esse naturæ dicebant, *xxvii*, 230. Manichæorum error de anima, *xxxvii*, 130. Anima non templum Dei, sed pars aut membrum ejus secundum Manichæos, *xxviii*, 525. Animam esse ipsam Dei substantiam Manichæi dicunt, *v*, 383. Et id quod Deus est, *xxvii*, 189. Animam esse a propria Dei substantia; Stoici, Manichæus, et Hispana Priscilliani heresis censuit, *xi*, 319, 323. Priscilliani error de anima, *xxix*, 434, 433, 436, 442. Animam de nihilo esse factam non credebant Priscillianistæ, *xxix*, 436, 440. Sed ejus est Deus, esse naturæ dicebant, *xxvii*, 244. Et esse partem Dei, *xxvi*, 479. Sicut et Gnostici, *xxvii*, 219. Animam a Deo factam non ex nihilo, sed ex semetipso, error Victoris, *xxxv*, 288, 346, 347. Refellitur, *ibid.*

Anima ex Deo est, non de Deo, *xxviii*, 81; *xxix*, 246, 439. Anima non est

Dens, *xxviii*, 80. Non substantia Dei, *v*, 391, 401; *xii*, 366. Anima non est natura Dei, sed illam participando potest illuminari, *xi*, 43. Anima non est de ipsa substantia Dei, *v*, 372, 374, 481. Anima quoniam mutabilis est, facta esse de Deo qui immutabilis est non potest, *xxxiv*, 289. Anima non est pars Dei, contra Manichæos, *xi*, 325; *xxviii*, 246; 348. Non est pars Dei, sed magnum bonum, *xii*, 331. Animam portionem esse Dei dicere, et blasphemia est et hæresis, *xxxv*, 321, 323.

Anima flatus Dei, sed non de ejus substantia, *iii*, 102, 155. Animam non esse partem habitus Dei ostenditur, *xxxiv*, 346, 347, 348. Insufflatio illi set in faciem pueri frustra adducitur ad probandum animam partem esse Dei flatus, *xxxiv*, 349, 350. Anima et Deus, non unius ejusdemque naturæ, *ibid.* 321. Animæ naturam a naturæ Dei distinguunt philosophi, *v*, 382. Animam Deo cœternam putabant Platonici, quo fundamento, *ii*, 509. Animam, Angelos, Demones, unius esse substantiæ, sed pro meritis distinguunt asserunt Priscillianistæ, *xxix*, 437. Refellitur, *xxxix*, 446, 449. Anima non est ex Angelis, *v*, 480. Animæ ratio causalis non fuit inserta in naturæ Angelicæ, *v*, 374, neque in creaturæ corporeæ, *ibid.* 395. Animam rationalem ex irrationali fieri, nonnulli philosophi putarunt, *ibid.* 379. Animam inulheris ex anima viri factam, quidam opinati sunt, *v*, 474. Refellitur, *ibid.* 475. Anima non est ex terra, *xi*, 408. Anima idem non est aliqua creaturæ, *v*, 488.

Animarum propaginem occidentalis Ecclesiæ solebat sentire, *xli*, 26. Animæ ex traduce esse Tertullianus, Apollinaris, et Occidentalium maxima pars censuit, *xl*, 32. De animarum traduce, opinio Tertulliani et Manichæi, dicitur, *xl*, 438. De hoc errore Catholici a Pelagianis accusati, *ibid.* Animæ quomodo traduci possint, non potest explicari, *xli*, 36. Per semen concubentibus transfunditur etiam semen animæ volunt Traduciaris, *v*, 505. In anima non est materia seminis manifesta, aut ratio seminis occulta, *v*, 306. Animæ an sint

ex traduce, an de novo creentur, ambigit Augustinus, *v*, 506. Sententia Traduciariorum de animarum creatione de novo, preponderare videtur, 507. Eorum argumenta, *v*, 490, 493, 503. Animarum propaginem unde nonnulli astruere putant, *xxxiv*, 312. Animarum propaginem defendentium testimonia solvantur, *xli*, 29. Quid exvendum Traduciaris, *v*, 509. Animas a Deo non ex propagine fieri, an aliqua Scripturæ testimonia evincant, *xxxv*, 299, 301, 302, 303, 304, 306, 337, 338. Anima an sit ex traduce, nihil certi Scripturæ habet, *xxxvii*, 403. Nec ex Scripturæ potest demonstrari, *xxxvii*, 313.

Anima si ex traduce non est, ex nihilo est, non ex Dei natura, *xxxv*, 305. Anima non de Deo nata, sed creata est, *xli*, 30. Anima a Deo facta, non ex se ipso, sed ex nihilo, *xxxv*, 288, 322, 329, 325. Anima an ex nihilo, *v*, 375, 486. Facta est ex nihilo, *xxviii*, 82. Animas de lapso rubas esse putarunt Pythagoras, Platonici, Origenes, *xl*, 319. Animas visisse antequam ista corpora gererent, Plato docuit, *xxx*, 433. Opinio Platoniorum de vita animæ ante corpus, figmentum, *xxxv*, 177, 178. De animæ incarnatione, quatuor sententiæ, *xl*, 93, 328.

Animas pro diversitate peccatorum, diversa corpora meruisse, sensit Origenes, *iii*, 38. Refellitur, *ibid.* Anima non destruitur in corpore, propter mala sua demerita, *xi*, 317, 334, 342; *xli*, 30. Animas pro diversis meritis in diversa corpora detrusas esse non dicendum, *v*, 349, 496. Anima non habet aliqua merita antequam corpori infunderetur, *v*, 484, 489, 499, 502. Animæ in carne peccati creaturæ, ut meritum comparent, *v*, 493. Anima, an ad corpus venit propria voluntate, an Dei nutu, *v*, 396. Si proprio nutu corpori inserta anima, non fuit præscia futuri, *ibid.* 396, 397.

Anima an de Deo descendit, nec ne, nosque questio videtur Augustino, *xxviii*, 80. Animæ origo qui sit et in corpore, Augustino etiam sine ignota, *xli*, 408. Animæ olim conditas, in thesauro Dei haberi, quidam ecclesiasticis existimant, *xi*, 321. Urganter, *xli*, 342. Animæ Deum pro infinito tempore, atque illa semper datæ, sicut semper est ipse qui dat, error Victoris, *xxxv*, 351. Animas viri et mulieris prius creatas quam corpora, Scripturæ non permittit credere, *v*, 345. Hieronymus Macrobinus insinuat suam esse sententiam, singulis animas novas nascentibus fieri, *xli*, 370. Et suam sententiam exposuit in opusculis contra Rufinum, *ibid.* 350; *xli*, 30.

Animarum novarum sine propagine insufflationem defendi minime prohibet Augustinus, *xxxv*, 329. Difficultates circa creationem animarum de novo, *v*, 478; *xxxv*, 298. Anima si creatur singule singulis, quomodo peccatum originale contrahant, *xl*, 330, 331. Animæ quædam secundum Vinculatum, peccato originali obnoxie, si non sint ex traduce, *xxxv*, 329. Animam ante peccatum meruisse esse peccatorem, et inquirari pro carnem error Victoris, *xxxv*, 280, 291, 332. Refellitur, *ibid.* Anima ante carnem aliquem statum et aliquid meritum an habuit, *xxxv*, 328. Habuisse aliquem statum hominum et meritum hominum, error Priscillianistarum, *xxxv*, 332. Animam ante carnem alibi peccasse, ut damnetur in carnem dici non potest, *ibid.* 297. Nec ob delicta alibi commissa, in corpore meritis suis convenientia detruditur, in lique magis minime affligi, *xxxvii*, 402, 404. Animam meritum aliquod perdidisse pro carnem, tanquam boni meriti fuerit ante carnem, error Victoris, *xxxv*, 351. Error de animarum peccato ante corpus, unde, *xix*, 418.

Anima peccato originali non est obnoxia nisi per carnem, *xxxv*, 291. Animam per carnem reparare habitudinem præsciam, et per illam renasci, per quam meruerat inquirari, error Victoris, *ibid.* 352. Anima quædam originale peccatum contrahat, æquæ Augustinus, *ibid.* 336, 337. Quid secundum fidem de anima tradendum putat, *ibid.* 368, 369. Animæ, cum ex Adam non veniant, tamen ex illo justam sortem damnationis inveniunt, nisi ad renissionem peccatorum renascendo perveniunt, *xli*, 31. Animæ parvulorum

innumerabiles, quas, Deo certum est sine baptismo de corporibus excuturas, quomodo iuste dentur in damnationem, *xi*, 421. Animas innocentes et mundas non implicat Deus peccato, eas carni peccatrici admissendo, *xxxiv*, 290. Anima data corpori ut bona faceret, *iv*, 507. Animas novas creati assentium solvantur testimonia, *xii*, 30.

Anime passionis esse ex terreni corporis moribus membris, putarunt Platonicus, *iv*, 459. Refelluntur, *iii*, 166, 167. Anima propter originale peccatum miserabili ignorantia pregravatur, *xxxviii*, 378. Vitium anime non natura ejus, sed contra naturam ejus est, nihilque aliud est quam peccatum et pondus peccati, *xii*, 142. Non sicut peccatum in anima potestate est, ita etiam pena peccati, *i*, 483. Anima etiam renata ab omni peccato et ignorantia non potest esse libera in hac vita, *xxxviii*, 79. Anima motibus perturbatur secularibus secundum suas inferiores partes, *xri*, 476. Anima desideriorum diversitate verberata, portat plagas saucia, divisa per amores multos, *xii*, 476. Sanctas anime quam firmissima erit, *i*, 482.

Anima an et quomodo condita in primis sex diebus operibus, *v*, 375, 376, 392, 395, 476. Anima quid sit, vix potest exprimi, *v*, 391, 392. Utrum anima sit corporea, *xxxiv*, 381. Animarum non Deum, sed Angelos creatores esse de igne et spiritu, volunt Seleuciani, *xxviii*, 240. Animam aërem esse quidam putaverunt, *iii*, 20. Anima non est aëria, *xxxv*, 382. Non est ignis, aër, aut aliquid corpus, *xxx*, 445. Non est ex elementis, *v*, 374, 383, 385, 391. Animam quantum corpus esse Aristoteles dixit, Plato nullum, *iv*, 262. Animam ex atomis esse Lucretius scribit, *xxxviii*, 14. An anime creationem materies aliqua præcessit, *v*, 376. Non potest dici quæ sit materies, *ibid.* 377. Anima si de materia facta, saltem de materia spiritali, *v*, 398.

Animam immortalem quidem, sed eam corpus esse contendit Tertullianus, *xxvii*, 248; *xxxvii*, 325. Animas ex traduce fieri putant ex sententia Tertulliani, eas esse corpora volunt, *xli*,

36. Animam corpus esse credidere qui ex parentibus cum creati opinati sunt, *v*, 506. Alii idem sentire propter arentem divitæ linguam, *ibid.* 411. Tertullianus quia incorpoream cogitare non potuit, *v*, 510. Colorem aërium et lucidum et sensus animæ dat Tertullianus, *v*, 510. Animam crescere substantia voluit Tertullianus, *v*, 510. Quid de incrementis anime sensit Tertullianus, *v*, 512. Quid alii qui eam corpus esse crediderunt, *v*, 506. Animam de corpore formam accipere et eum corporis incremento protendi et crescere, absurdum est dicere, *xxxvii*, 392, 395. Animam se subtrahere cum membra præceduntur, Victoris sententia, *ibid.* 391. Animæ quantitas molis quidem nulla fuit per totum librum de hoc argumento editum, *i*, 248. Quantitas vero virtutis distincta in septem gradus, per ordinem ad corpus, ad se ipsam, ad Deum, *i*, 313.

Animam esse corpus alius error Vincentii Victoris, *xxxv*, 292. Anima non est corpus, *v*, 390, 401, 506, 509. neque ex ullo corpore, *v*, 290. Anima non est corporea, *v*, 385, 388, 615, 617; *xxxvii*, 113; *xxxiv*, 387, 389, 397. Non est qualitas corporea, *v*, 509. Non est temperatio corporis, *i*, 294. Aliud anima, aliud organa corporis, *v*, 389. Potest tamen habere similitudinem corporis et corporalium membrorum, *v*, 385, 388, 615, 617. Fieri potest ut sit in anima similitudo quedam corporis, nec ipsa sit corpus, *xxxvii*, 390. De anime conformatione, *xxxviii*, 26. Desiderentis mentis sentendi et ministris movendi, anima abscedit, *v*, 389. His autem desiderentibus ejus intentio turbatur, *v*, 389. Sit ut anima abstractatur a sensibus, *v*, 389. Anima delectatur lenitis, vel contristatur offensis corporis sensibus, *xy*, 258. Non parvum animam malum, trinitatis, *v*, 618.

Anima non est subdita corporibus ne quidem cœlestibus, *v*, 217. Ut vel anime ex corpore afficiatur, vel corpus ex anima faciant congrue rationes in sapientia Dei incommutabiles viventes, *xxx*, 276. Anima quatenus læta aut tristis patitur, *xxxvii*, 389. Anima vere læta aut tristis patitur et si non per cor-

pora, sed per corporum tantum similitudines sentiat, *ibid.* 390, 391, 392, 394. Anima vox in dormiente que, *xii*, 62. Anima dolet cum corpore, dolet sola in corpore, dolet et extra corpus, *iv*, 158. Aliud est in anima quod corpora vera sentiunt, aliud quod similia corporibus non corpora cerebrius, aliud quod nec corpora nec corporum similitudinem continentur, *xxxiv*, 394. Falsum est quod si anima est incorporea, caret forma, *ibid.* 386, 387. Unde error eorum qui opinantur animam esse corpoream, *xxx*, 441.

Anima, si corpus est, sequitur etiam Deum esse corpus, *v*, 509. Anima si corpus est, erit et sexus, *ibid.* 394, 395. Utrum anima humana magicis carminibus evocata, vivorum conspectibus gessans, *xxxviii*, 211, 244. Anima corpus vel quasi corpus, quod vehiculum nonnulli dicunt, *xxxviii*, 282.

Anima utrum sit spiritus, *xxxiv*, 383, 399, 400. Anima spiritus est, non corpus, *xli*, 20. Est simplex quiddam et proprie substantia, *v*, 247. Spiritus est incorporea, vicina substantia Dei, *xii*, 473.

Anima caro nominatur, cum carnis bona adhuc appetit, *xxvii*, 38, 29. Anima secundum se vivens, est carnalis, *ix*, 334. Animæ cupiditates, quatenus carnis dicuntur, *xxxv*, 343, 244. Anima terra dicta est, *v*, 116. Anima iniqua terra dicitur, *xv*, 145.

Animæ humane excellentia, *xy*, 27; *xviii*, 259. Anima nihil potentius, nihil sublimius, *xy*, 259. Anima ad imaginem Dei facta, *xviii*, 150. Nihil ad imaginem sui Creatoris facta est, *xxxi*, 7. Anima secundum quid facta sit ad imaginem Dei, *xxxi*, 9. Animæ rationales, Angelis officio quidem imparēs, sed natura pares, *xxvii*, 378. Si quid aliquando eorum que Deus creavit, est melius anima, hoc peccato ejus fit, non natura, *i*, 320. Animam factam, corpus autem factum a Deo, putarunt quidam, *xi*, 466. Animæ præstata supra res corporeas, *v*, 388. Philosophorum opiniones de anime substantia refelluntur, *xxx*, 439, 445.

Anima et spiritus duo quedam sunt, sed sæpius uno nomine nuncupantur, *xxxvii*, 30. Anima aliquando cum mente, aliquando excepta mente, intelligitur, *xxxviii*, 8. Animæ capit, mens, et spiritus, *xli*, 124, 131. Animam pars duplex, intellectualis et spiritalis; utriusque differentia, *ii*, 467. Animæ pars superior, mens rationalis, *xii*, 476. Animæ partes inferiores, *ibid.*

Animas duas constituitur. Manichæi error de duabus animebus, altera mala, altera bona, deque earum commixtione ac pugna, *xxxviii*, 119, 430. Animarum duo genera non haberi, ex deliberatione in malam et in bonam partem sequitur, *xxviii*, 69, 71. Animarum an diversæ nature quæ sunt diversæ voluntates, *xxxviii*, 27. Animæ tres gradus juxta Varroem, *ii*, 388. Animæ rationales trium generum sunt, *ii*, 384. Animæ intellectualium quantum Platonicis tribuuntur, *ii*, 504. *Fide MENS.* Anima quomodo aut in somnis, aut corpore exonerata cognoscatur, *xxxiv*, 393.

Anima omnino a veritate habet, ut omnino anima sit, *xxxviii*, 3. Cum ceperit esse capax rationis, aut a sapiente mente, regitur, aut ab errore, *xy*, 142. Anima nostra errore ac stultitia irrepta, viam, si qua est, quaerit veritatis, *xxxviii*, 19. Anima oculus mens, *xy*, 286. Anima lumen Deus, *v*, 614. Ex Deo est quiddam intelligit anima, scire valet, *v*, 614. Anima intelligendi potentia, de rerum variatæ, doque ipsa cogitatione iudicat, *xxxviii*, 891. Cum anima intellectuali visione Deum videt, etiam supra se videt illum, *v*, 614. Cum lumen illud anima corpori intueri, palpiat infirmate et minus valet, *v*, 614. Anima quedam legit in æterna Dei luce, *xii*, 477. Ut Deum resque divinas et spiritaliter intelligat, a lumine eorumque se avertit, *v*, 385. Anima nisi se ipsa super se effundat, non pervenit ad cognitionem substantiæ incommutabilis, *xii*, 479. Animæ cur præceptum, ut se cognoscat, *xxx*, 438. Quomodo se ipsam quaerit, *xxx*, 431. Animæ omni voluit deus insinquare inania intellectus, inania Deum insinquare inania intellectus, inania sapientie, *xix*, 23. Anima caput rerum

infinitarum imagines, xtr, 475. Animam humanam habere viam quamdam divinationis in se ipsa, nonnulli volunt, v, 534. Impugnantur, *ibid.* Anima mala non discreti sit non faceret, *ibid.*

Anima humana falsas pronuntiat beatitudines Plato, iv, 366. Anima unde beata, xxx, 27, 28. Unde arumosa, xxviii, 76, 78. Unde misera, xxviii, 98; xxx, 27, 28. Anima beatitudinis amissa non remissit, sed Dei, xxx, 23. et regulatur iustitia, *ibid.* Anima, ut beata sit, corpus omne fugiendum, sicut Porphyrius, iir, 130, 134, 135; iv, 266, 308. Redellitur, iir, 133. Anima felicitati non obstabit corpus incorruptibile, iv, 299. Anima letabitur in corpore in quo genuerit, iv, 400. Anima cum Deo solo, in Deo solo, de Deo solo est beata, xv, 258; ii, 416. Anima quies in solo Deo, xxxviii, 507. Anima non habet ultra Deum, quod appetat, xxxiii, 473.

Anima bene uti potest corporali felicitate servando ordinem in creaturis, si cum fecerit servare Creatori, xi, 10. Animam beatam esse non posse nisi participato lumine Creatoris, novarum Platonici, iir, 451. Novit et Plotinus, iir, 455. Animam, etiam cum sapientem percepit, transire de beatitudine in miseriam, et vicissim, quidam tenuere, iir, 81. Quam impium et absurdum, hoc asserere, iir, 95, 96, 98. Hanc sententiam ipse Porphyrius rejicit, iir, 307; iir, 139; iv, 300. Anima, si reditura sunt ad corpus, beata esse non possunt, xv, 238. Animarum spes hic esset felicit, quam in illa felicitate, xx, 239. Anima, si semper ejus miseriam et beatitudinem alterat, non vere beata, iir, 8. Ex transitu animae de beatitudine in miseriam, et vicissim, quomodo veritas elicitur, iv, 300. Anima rationalis pax in quo sita est, iv, 36, 40.

Anima est immortalis, v, 401; xv, 10. Anima vita post mortem astructur in Numeris, vi, 459. Anima immortalis probatur, xxv, 465 et *seq.* Item nisi ut omnia animae immortalitatem, via pauci ingeniosissimi et eruditissimi pervenire poterunt, xxx, 512. Qualem beatitudinem invenerunt, qui

ad indagandum ejus immortalitatem pervenire poterunt, *ibid.* Anima immortalitas modum quandam habet, xxxi, 9. Anima modo suo immortalis, xviii, 238.

Anima est immortalis, non illa ut Deus, xi, 94, 925. Animas cum corporibus mori, et in fine saeculi ultimorum resurgere, dixerunt Arabici, xxviii, 247. Animas quidam philosophi crederunt esse mortales, alii immortales; utriusque sententiae varia placita, iir, 499. Animam immortalem et misericordiam beatitudinis obnoxiam permanere tenebant philosophi multi, xxxix, 286.

Anima licet immortalis, est mutabilis, v, 390; xv, 197, 198, 220; xxxviii, 43. Id ostenditur contra Manichaeos ex ipsorum doctrina, xxix, 302. Anima vel in deterius, vel in melius mutari potest, v, 372. Anima mutabilis quae, v, 376. Anima cum sit immortalis, quomodo mutabilis, xxxi, 439. Anima, quae mutabilis est, non proprie est, xv, 434. Anima est quodam modo mortalis quia est mutabilis, xv, 264. Anima, mortalis aliquo modo intelligi potest, v, 401. Quomodo mortalis, xxvi, 40; xxx, 293.

Anima et vitam et mortem suam habet, xxxi, 9. Anima vita Deus, xv, 198, 261; xvi, 10; viii, 299, 261; ix, 476. Anima corporis sui vita, vita ipsius animae Deus, xx, 428. Sicut tota vita animae Deus est, xxv, 234, 250; xxvii, 340. Anima vita sapientia, xxxi, 350, 234, veritas, xxvi, 406. Anima anima fides, xvii, 40.

Anima quomodo mori potest, xviii, 229. Anima mors duplex, iv, 158. Anima mors deseri a Deo, iiii, 111. Anima mors insipientia, xxxi, 350, 351. Haec est mors animae ut Deum nesciat, viii, 19. Anima quae mors peior est, quam immortalis simul et mortua potest esse, quo sensu, iir, 435. Ea vitando vivit anima, quae appetendo moritur, xxv, 389. Non alia salus animae est, aut renovatio, nisi reconciliatio Auctori suo, versoque hinc mundo contemnatum, uti praecipitur in mysteriis, i, 248, 249.

Anima sine charitate mortua est, xv,

46. Anima mortua quid significat, vi, 414. Anima mortua motus tres: fastus elationis, delectatio libidinis, venenum curiositatis, xxv, 389. Anima mortuae corpus sepulcrum est, x, 243.

Animae resurrectio, xv, 200, 201. Anima mors et resurrectio, iv, 73; xxx, 297, 311. Resurrectio animarum fit per substantiam Patris et Filii aeternam; resurrectio corporum per dispensationem humanitatis Christi, xv, 269, 271. Anima quomodo resurgit a peccato, v, 521. Ut mors carnis differatur, omnes sedulo laborant; ut mors animae evitent, vix aliqui curant, xvii, 28. Anima sine gratia redire non potest, xxx, 486. Se ipsam vulnerare potui, sanare non item, xx, 460. Animae suscitatio differt a suscitatione corporis, ix, 397. Anima viva, quare sic dicte, v, 446.

Anima qualis sit, xxvii, 77. Anima meritorium est ex gradu corporis quod inhabitat pensandum, ii, 388. Anima non possunt dici magis vel minus bonae, nisi vel moribus vel differentia temperaturae corporum, v, 498. Anima media inter Deum et corpus, xv, 259. inter Creatorem et creaturas, xi, 10. In medullis quodam renum est ordinata, xxvii, 463. Superior anima, solus Deus, i, 482. Anima sub Deo et supra caetera collocata, xxxi, 227, 228, 242, 313; xxx, 438. Anima habet infra se carnem, supra se Deum, xxvii, 189. Anima Deum dominum habet, servum corpus, xvi, 477. Anima, immota est in rebus proximam Deo, i, 113, 319.

Anima subdenda Deo, animae caro, xix, 102. Anima colendus est Deus solus, qui solus ejus est auctor; i, 321. Anima bonum Deo adhaerere, xxxviii, 43, 44. Oportet animam et regi a superiore, id est, Deo, et regere inferiorem, id est, corpus, i, 482. Anima in medio quodam constituta, legem accepit, haerere superiori, regere inferiorem, xvi, 477. Deus subjicit animam corpus, animam sibi, et sic omnia sibi, i, 322. Anima tanto minus subditur Deo, quanto minus Deum in ipsis suis operationibus concepit, i, 338. Rationalis anima si Creatori suo serviat, cuncta ei caetera servient, iv, 385 et *seq.* Intenta in Deum anima magis est, intenta autem

in corpus minus est, i, 482, 489. Ut serviat sibi caro, serviat et illa Deo, xxxvii, 188, 189. Anima famula est caro bene obediens, xtr, 475. Anima cum se ad Deum refert, sacrificium est, iir, 462.

Anima motus omnes nihil aliud quam voluntates sunt, iir, 168. Anima pes amor, amore movetur tanquam ad locum, quo tendit, vxi, 210. Anima non movetur pedibus, sed affectibus, xvi, 19. Anima ad Deum levanda, tanquam vas ad fontem, xtr, 420. Anima nisi sitiit, non recte irrigabitur, xtr, 117.

Anima non habet ex se lumen, non habet ex se vires, etc., ix, 75; xtr, 428. Anima non per se ipsam, sed participatione lucis Dei est pulchra et virtute pollens, xxviii, 326. Anima rationalis ut luna splendescere debet, vxi, 467. Anima non potest justa, salva, sapientia ut beata esse, nisi participatione incommutabilis boni, xtr, 65. Anima fit bona, casta, pia, etc., participatione bonitatis, castitatis, pietatis quae in Deo est, xv, 434. Anima humana non vegetatur, non beatificatur, non illuminatur, nisi ab ipsa substantia Dei, xv, 258. Anima nostra est ad Deum, quod aer ad lucem, iir, 20. Anima si ad lucem suam attendit, tenebratur; si ad lucem Dei, illuminatur, x, 485. Anima dat ipsa sibi consilium ex luce Dei per rationalem mentem, unde concepti consilium firmum in aeternitate Auctoris sui, xtr, 477. Anima vertens se a luce iustitiae, quanto magis quodam loco invenit contra iustitiam, tanto plus a luce repellitur, et in tenebras demergitur, ix, 180.

Anima feditas, quae, xxxi, 384. Anima pulchritudo, virtus, veritasque doctrinae, deformitas, vitium est, v, 376, 377. Anima rationalis deformiter vivit, cum secundum trinitatem exterioris hominis vivit, xxx, 436. Anima si se ipsam sequitur ut virtutem adipiscatur, stultum aliquid sequitur, xxvii, 497. Anima natura perfecta est, cum spiritu suo subditur, xxvii, 49. Anima quasi maritus est spiritus hominis, xxxviii, 75. Anima tanto est pietate purgata, quanto privato suo minus delectata legem universitatis intuetur, xxxviii, 127. Anima

propria voluntate bonum sibi esse non potest, sed malum, *xi*, 65. Anima valentior peccat, et post peccatum divina lege imbecillior, minus potens est ad quod fecit, *1*, 483. Anima, sicut se illuminare de se non potest, ita se satiare de se non potest, *xv*, 380. Animam fedam Christus et pulcherram faceret, fedus factus est, *xi*, 98. Anima humana tantum dilecta est fœda, pulchra quomodo fulgebant? *vii*, 343. Anima Christi quibus malis repleta fuerit, *x*, 231.

Anima sibi sufficit, ut perdat se, Dei est salvan facere, *xvii*, 337. Animæ virtus charitas, *xi*, 423. Animæ ossa, id est firmamentum ejus et fortitudo, *vii*, 456. Anima nostra posita in mediis tentationibus sæculi, nihil infirmius, *xii*, 51. Anima, unde infirma et tenebrosa, *xxxii*, 25. Anima vires tanto consumit citius, quanto cum desideri, a quo datur sunt, *xv*, 328. Anima deterior fit appetitu inferiorum, *xv*, 10. Anima tanto dissimilior, quanto rerum mutabilium cupidior, *ii*, 441. Anima obligata amore terrene, quasi viscum habet in pennis, velare non potest, *xii*, 24. Animam curvari quid sit, *xi*, 413.

Anima secularium amore capta fit adultera et inamica Deo, *x*, 346, 347. Anima quomodo a Deo desedit, et fornicatur, *xxx*, 478, 484, 485. Animæ fornicatio quamvis sit, *xxviii*, 118. Anima aversio a Deo, *xxviii*, 60. Anima unde a Deo averterit, *xxx*, 439. Anima forse exit a Deo propter superbiam, *xx*, 291, 294. Animam esse causam peccati ostenditur ex ipsius peccati potentia et indulgentia, *xxvii*, 89, 92.

Anima Christi sponsa, *xxix*, 41. Anima pax, verbum Veritatis, *ix*, 158, 160. Eius vir legitimus, Verbum divinum, *xxviii*, 75. Anima humane cupit. Verbo Dei copulatio, difficilis ad intelligendum, *xxx*, 42. Anima peccato et legi peccati mortis, ut unat Christo, *xxviii*, 81. Anima per fidem et spem in Christo est, *xii*, 401. Animæ sanctæ, cœlum et sedes Dei, *viii*, 342; *x*, 359, 384. Originalis regio beatitudinis animi, habitatio animæ et patriæ. Deus est, *437*; *1*, 246. Anima mundi, locus Dei, *xxviii*, 9. Anima justi franea Dei, *viii*, 5. Anima, census noster, *viii*, 410.

Animarum jactura, jactura pastoris est, *xxxvii*, 261. Animæ consulendum, non ut habeat bona, sed ut ipsa sit bona, *xviii*, 592. Anima bona solus Deus donare potest, *xii*, 99.

Anima Christiana in hac vita debet desolatam se regulare, *xxxix*, 466, 468. Et ut desolata orare, *ibid.* 487. Anima, que intelligit se desertam omni auxilio, nisi solius Dei, vere vidua est, *vii*, 303. Anima cum hic est in ista carne, habet etiam ipsa solatia verbi, solatia orationis, solatia dispensationis, *ix*, 160. Anima luctans cum morbis suis, duo differtur a medico, ut si persuadetur in qua malo se peccando præcipitaverit, ut diligentius teneat receptam sanitatem, utque intelligat quanta pena impiis preparatur, qui se nolunt convertere ad Deum, *vii*, 456. Anima divitiæ, *xxviii*, 465. Animæ fames, *xxxix*, 384. Anima nostra nigro corpore involuta, velut nix facta est, *xii*, 84. Anima per virginis quique in Evangelio significatæ, *xiii*, 12 et seq. Animæ que tradenda sunt testibus, *ix*, 481. Anima nunquam a Dei laudibus silere debet, *xi*, 61. Animæ virtutis capaces ac fertiles premitunt sæpe vitia, quibus indicunt, cui virtuti nisi potissimum accommodatæ, si fuerint præceptis excolunt, *xxxix*, 73. Anima perverse utens creaturis, non diligit ordinationem Creatoris, *xi*, 10.

Anima a Deo facta, per liberum arbitrium peccavit, peccato polita est, et per misericordiam Dei in positam est liberta, *xxxix*, 242, 247. Quod tunc a Deo animæ daret liberum arbitrium, *xxviii*, 83. Animæ que natura sua bone sunt secundum Manichæos, solva peccare quomodo ostenditur, *xxviii*, 68. Animæ voluntate, non natura malæ esse sequitur ex utilitate positæ, *xxviii*, 71, 85. Et ex eorum iusta dominatione, *xxviii*, 77. Anima sua culpa lapsa, sola Dei misericordia liberatur, *xi*, 327. Animam terrenis peccatis obrutum Lazarus in monumento significat, *xxxviii*, 77. Anima temporalibus voluptatibus dedita semper exardescit cupiditate, nec satari potest, *vii*, 438, 439. Unde anima voluptatem corporis plaris æstimat quam ipsam sanitatem, *1*, 482, 483.

Animæ vis in corpus suum, *xxxix*, 459. Modus quo anima corpori adhaeret, non potest comprehendi, *iv*, 181. Anima per se movetur, *xxviii*, 5. Anima est vita quedam, *xv*, 197; *xxx*, 376. Est vita corporibus, *xv*, 261; *xvii*, 10. Anima, summum corporis bonum, *xxvii*, 493. Quod corpori prestat, *xli*, 464; *1*, 312. Anima humana quodam modo condit potest, *xv*, 27.

Anima viva appellatur a Scriptura administratio corporis, *v*, 386. Anima totum corpus animat et vivificat, *xxvi*, 146. Totâ est in qualibet corporis parte, *xxix*, 308. Tota sentit in singulis particulis, *xxviii*, 199. Anima non modo universæ particulæ illius sola simul adest, *1*, 243. Dissecto corpore vermiciis, anima non secatur, *ibid.* 308 et seq. Animæ officium, *xxvii*, 189. Anima quomodo movet corpus, *v*, 436. Anima domina curam gerens lucæ domus, *xxvii*, 105. Anima in carcerem jus, *xxvii*, 188. Corpus administrat per lucem et aërem, *v*, 385, 388. Leges in inferiorem non habet, nisi a superiori Deo, *xxvii*, 188. Anima regere corpus non potest, nisi ipsa regatur a Deo, *xii*, 476. Anima primi hominis ante peccatum, elmsi mundum spiritale corpus, sed animale, tamen pro arbitrio regelat, *xi*, 93. Post peccatum regit, non omni modo pro arbitrio suo, sed sicut leges universitatibus sinunt, etc., *xxvii*, 379; *xi*, 92, 93. Animæ quanta sit vis ad immutandum materiam corporalem, longum est disserere, *xxx*, 376.

Anima an aliquid a corpore patitur, *1*, 478. Anima per sensus accipit, quidquid eam corporaliter non laet, *v*, 383. Anima quomodo regitur a sensibus, quomodo ab intellectus, *xv*, 141. Corpus in anima facere quidquam fortasse non possit, si non esset primo peccato in deteriori mutatum, *1*, 476. De animis rationalibus operari non per corpus sed per se ipsum, solus Deus potest, *1*, 508. Peccatorum conditione fit, ut permittantur animæ de animis aliquid agere per alterutra corpora, *ibid.* Anima, quælia omera, cum in corruptibili corpore agit, patitur, *xi*, 67. Animam corpus non aggravat ante peccatum, *xxxvii*, 321.

Anima corpore gravatur propter originale peccatum, *ibid.* 36. Anima corporibus coaptata tanquam oblivione prægravatur, *v*, 494. Anima nondum passa sensibilibus sensuum vanitatem, minus est obnoxia falsitatibus, *xxviii*, 268. Anima illudur non simultudinem rerum vitio, sed opinionis suæ, *v*, 608. Lux oculorum impediendo est animæ ad intelligenda spiritalia, *v*, 385.

Anima memoria capit maximorum locorum imagines, *xxviii*, 200. Cogitata que non videt, demendo et addendo, *xxviii*, 269. Quomodo anima videt et audiat ubi non est, difficile explicatur, *xxxix*, 308, 307. Anima quædam accipit per corpus que commutat, quædam que non commutat: et per se ipsam quiddam accipit quod non commutat, *xxviii*, 26. Anima carnisque discordia in naturam versa, unde, *xxxix*, 149. De animæ et corpore sententia Manichæi, *xxviii*, 149. Animæ et corporis consortium, *xv*, 258. Anima de corpore non maculatur, nisi cum mortalia ejus bona concupiscit, *xxvii*, 28.

Anima naturaliter appellat corpus, *v*, 398. Appetit a visione summi cœli, *v*, 621. Anima est esurie et sitire, *vii*, 369. Animæ nec in suis corporibus semper esse, nec sine corporibus durare perpetuo sentiebat Plato, *ix*, 138; *iv*, 300.

Anima commendatio, *xii*, 473 et seq. Anima cuiusvis peccati causa admirabilis, *xx*, 26. Anima nostra quamvis sit peccatis tabefacta, melior est quam si in hæc lucem visibilem verteteret, *xxvii*, 302. Anima musco, imo omnis anima etiam vitiosa, præstantior luce, *xxviii*, 51. Anima peccatrix melior est quolibet præstantissimo corpore, non mortis, sed natura, *xii*, 473 et seq. Anima hec vitiosa, melior corpore etiam sanissimo, *ii*, 423. Primo corpori anima extrema præponitur, *xxvii*, 363. Anima rationalis præferenda rebus his que pro diu habentur, *ix*, 368. Animæ rationalis et irrationalis facultates, *iv*, 138.

Anima humanam sanguinem esse nusquam in Scriptura invenitur, *xxviii*, 127. Non frustra per sanguinem significatur, *xxxix*, 408. Anima peccatoris, quo

sensu sanguis dicitur, xxviii, 129, 132. Animam, sive spiritum animalia omnia habent, x, 504. Anima irrationalis in bestis, iv, 36, 39. Anima animalium, a Deo, iii, 404. Animas rationales voluerunt trahere, ad haerem pertinet, xxxvii, 61, 62. Animarum irrationalium semina vitare possunt maligni spiritus, ut cum sui generis vitis nonnulla nascatur, xxxvii, 221, 222. Anima diversimodum in Scriptura sumitur, xi, 222. Anima pro vita, vi, 21, 94, 102, 399, 419; xiv, 243. Anima vita est qua vivimus, xii, 289. Anima vegetativa, non anima dici solet, sed vita, v, 126. Anima pro homine, vi, 39, 67, 191; xvi, 15; lxi, 163, 166; xxx, 378. Anima est homo inferior, xxxiii, 341. Anima aliquando sumitur pro corpore, xli, 29, 30. Pro delectatione animalis, vi, 476. Animae nomen aliquando positum ab Augustino pro universa creatura incorporalis, xli, 466. Anima cur mundo data, systema Porphyrii, li, 507. Anima cur datur mortuis, xi, 322, 323. Animam secundum sensum omnes artes, nec aliud esse discere, quam reminisci, quomodo accipiendum, xli, 430; xxv, 240.

Animae omnium Christianorum, propter unam fidem, una anima est, xi, 94. Animam ponere, morti est, xvi, 14. Animam alioquin necesse, et in bono et in malo dicitur, vi, 36.

Animam suam perdere quid significat, v, 22. Animam suam amare et perdere duobus modis intelligitur, xi, 180.

Animae quidam amor perversus, et quoddam rectum odium, xxi, 488. Anima amor perversus abundat, recte valde paucorum est, xxi, 489. Animam diligendi modus, xxi, 488. Anima licet non amanda, xxi, 78. Cujus gratia animam perdere jubetur, xxi, 261. Animam odisse quid, xvi, 63, 64. Animam perdit qui amat, quomodo, xvi, 63; xxi, 487. Animam perdere ut inveniat, xxi, 260. An illam odit, qui carnalem ejus affectum intermit, xli, 356. Animam appendere cum pecunia, xxi, 177. Animae impiorum in poenis vivunt, lxi, 119. Justorum anima in requie sunt, lxi, 119, 138, 140.

Anima. De animarum statu post mor-

tem, quid senserint philosophi, xx, 231, 237. Quid circa animas agitur a die mortis usque ad resurrectionem, xxxv, 83. Animarum iudicium in ipso de corpore exitu, xxxiv, 324. Animarum receptacula ante resurrectionem, lxi, 75; xxxvii, 234. Animarum receptiones diversae, xvi, 36. Animae piorum in sinu Abrahae secure expectant iudicii diem, viii, 67. Animae ab omni contagione corruptionis purgatae, in plecidis sedibus consistuntur, donec corpora recipiant, xxxv, 83. Anima continuo post mortem requie fruatur, si digna est: sed vita aeterna cum Angelis in fine datur, xvi, 36. Anima Sanctorum ante resurrectionem corporis, sunt quidem in requie, sed in ea non sunt aeternae quae corpora recepta vegetatur, xxxvii, 511. Utrum animae cum a corpore excesserint, loco corporali continentur, v, 411. Animae pro meritis feruntur ad loca, vel penarum vel quietis, similia corporibus, v, 615, 616, 617.

Mutari animae potest non localiter, sed temporaliter, iv, 292. Anima nullo modo locorum spatia sua mole occupat, xxxvii, 199. Animae locus non in spatio aliquo est, sed in delectatione, quo se pervenisse per amorem letatur, viii, 209. Corpus peregrinatur locis, anima peregrinatur affectibus, xvi, 357. Anima non est de corpore cum corpore, quo possit ad loca corporalia ferri, et his contineri, xi, 283, 297. Anima cum exierit de corpore, non habet aliquod corpus, v, 615. Anima ad corporalia loca, vel non fertur nisi cum aliquo corpore, vel non localiter fertur, v, 615. V. *See* se pena aut letitia ante post mortem, licet non sit corporalis, *ibid.* An in inferis se non corporibus, sed corporum similitudinibus agnoscat, xxxiv, 390. Animarum alia est sine corporibus requies aut pena, alia cum corporibus, xi, 488; xxi, 170. *Vide* *Manichaeum*.

Animae purgatio, viii, 15. Animam que Deo mitente polluta est, Deoque deficiente mundari non potuit, in globo tenebrarum perpetuo vinculo puniti, Manichaeorum doctrina, xxviii, 365. De animarum purgatione phantastica et ridicula Eulcharum fabula, xxxvii,

239. De purgatione animae per sacrificia et consecrationes sententia Porphyrii, li, 468, 467. Animam spiritalem purgatione theurgica posse purgari, non vero intellectuales, dicebat Porphyrius, li, 500, 501. Sine theurgicis artibus et teletis, virtute continentiae posse purgari, fatebat Porphyrius, li, 501. Teletis idoneam fieri susceptionem spirituum, et ad videndum deus, dicebat Porphyrius, li, 467. Non vero intellectuales, ad videndum Deum sumunt, li, 467. Animam ab ignorantia per nullas teletas purgari, putabat Porphyrius, li, 502. Animae purgationem in principis esse Platonici profiterentur, li, 490.

Animae veri Dei cultu mundatur et sanatur, li, 470. Animae defunctorum an sciant vel curent quae geruntur circa vivos, xi, 267, 268. Animas sapientium in astra ferri, stultorum vero ad corpora sive hominum sive bestiarum revolvit, Platonem degna, li, 139. Animas eorum qui honeste vixerint, ut lauat penas, ad alia hominum corpora, Porphyrius, Plato etiam ad bestiarum redire docuit, li, 106. Animas etiam purgatas, ad corpora hierum rellit, stulte Platonici assererent, li, 308, 309. De animarum rellitu in corpora post purgationem, melius Platone Porphyrius philosophatus est, li, 508. Virgilio non placet doctrina de animarum rellitu in corpora, xx, 238.

Animarum revolutio usque ad corpora bestiarum, Platonem et Plotino probata est, Porphyrio displicuit, li, 507. In alia humana corpora transigrare animas, docuit Porphyrius, li, 507. De animarum revolutione, Manichaeorum sententia, xxxvii, 267, 273, 530, 531. Animas ceteras, praeter audientium et electorum, in peccata redire putant Manichaei, et in omnia quae ridicula fxa sunt et alimur in terra, xxvii, 233; xxxvii, 128. Non tamen in minutissima animata, *ibid.* Optio Manichaeorum, animarum transmigrationem admittentium, deterior quam philosophorum, v, 384. Animas humanas ad peccata, ad caenas, ad porcos et ad cervos revolvit, futilis quorundam opinio, xli, 517.

Animas sceleratorum veri in demones, et in quoque animalia suis meritis congrua, quaedam haereticis docuit, xxvii, 246. Animas hominum pessimas post mortem in demones veri, putavit Tertullianus, xxvii, 249. Animas hominum, demones esse post corpora dixit Porphyrius, li, 430. Typicus genus demonum in quos animae mutari possunt, *ibid.* Animae naturae in naturam corporis non convertitur, v, 479. Nec in naturam animae irrationalis, nec in naturam Dei, *ibid.* Animarum quorundam fecit transmigrationes, v, 381. Plato solas animas a Deo conditas putans, easque in bestias revolvit, refutavit ab Ambrosio in libro de Philosophia, xxxv, 157, 158. Animas hominum in peccata, vel peccatum in homines posse transferri fides veritatisque Catholica non admittit, v, 379, 380. nec morum similitudo civitatis, *ibid.* 384. Animam ad propria corpora reverit, doctrina Angelorum, Prophetarum, Christi et Apostolorum, li, 429. Animae cupiditas reverentem ad suum corpus, iv, 159, 299. Anima resumptum corpus nunquam alia morte deponit, xv, 299. Animarum liberatarum numerus ad passum semper aegrit, xii, 99.

Axarvus definitur substantia quaedam rationalis particeps, regendo corpori accommodata, xi, 278. Animus, summus gradus animae, li, 389. Haec pars animae, mundi dicitur Deus, *ibid.* Animus ad capiendum se ipsum angustus est, xxx, 237. Animus quid sit et incongrue nas deicius ideò nesci, quia et non habemus animam, xxx, 400, 401. Animus ipse, rectissime sensus dicitur, lxi, 7. Animi partes tres, lxi, 198.

Animi potentiae sine quibus recte vivi non potest, mediae boni sunt, xli, 455; xxxvii, 237. Animi motus omnis aliqui facit in corpore, xxxvii, 273. Animi perturbationes quatuor, xxv, 244. Animus unde mutabilis esse cognoscitur, li, 374.

Animus melior est quam omnia corpora, xv, 220. Animus melius corpore, xxxvii, 239. Nullo modo ullo animo ullum corpus potentius, li, 508. Corporis decus, animus: animi decus, Deus, xv, 359.

Animus homini conversione ad Deum fit bonus, xxx, 395. Animi pulchritudo, iustitia, xxx, 402. Animus cum ad corpus declinat, quodam modo corporat, xxx, 307. Et terrenorum cupiditate sordescit, xiv, 241; xxxviii, 41. Animus fit Deo similis, dum ei se subijcit; quantum ad fecerit iudicium, tanto citri sublimior et illo solo dominante liberior, xxvii, 502. Animus nimis intentus humanis actionibus, Deo quodam modo vacatur, vi, 249. Animus tanto fit plenior Deo, quanto in superna alique aeterna liberius extenditur, vi, 249.

Animus diligendo corpus, fit infirmus, iv, 435. Egritudo hae animi est, qui non totus assurgit veritate sublevari, consuetudine praegravatus, xxv, 188. Animi sanitas secundum Stoicos, xxi, 821. et secundum veritatem, *ibid.* 282. Animus pro sapientiam sanctorum, iv, 29. Sanitas animi est, firmitas inhere incommutabili Deo, iv, 485. Animus non sanus estimandus est, qui non temporalibus aeterna preponit, xxxix, 474.

Animus cum ordinate se vincit, laudis atque virtutis est, rti, 205. Nullo modo animus potestati alterius animi, nisi suis cupiditatibus subditus, r, 238. Animum proferre est in eis que sublimia sunt in corporibus, quietem voluntatis appetere, xxx, 473, 484, 485, 490.

Animi mors et resurrectio quaedam, iv, 431. Cuius animus non moritur huic saeculo, si non resurgit ad vitam, sed ad supplicia, r, v, 431. Animus cum se ipso sibi quasi suo bono gaudet, superius est, xxxix, 371. Animus in hac vita famem patitur, xiv, 225. Animi patulum veritas, xxxviii, 258. Animus tanto magis inseritur veritati, quanto familiaris in ea voluntatur, xxxviii, 261. Animus cibo proceptorum relinquitur est, xiv, 236. Inde animus pasccitur unde letatur, xxx, 400.

Animi in corpus imperium, quale, rti, 204. Animus corpori recte non imperat, si Deo ipse non servit, iv, 62. Animus imperat sibi, et resistit, xxx, 188. Animus facilius corpori imperat, quam sibi, rti, 205.

Animus corporis dominator, rector, habitator, videt res sine corpore, v, rti, 240. Animus abque simulacris potest aliquid carere, v, 263. Non videtur Deus nisi ab animo, non tamen ut animus, viii, 241.

Animo non essent passivi homines et demones, nisi essent miseri, rti, 383. Animo locus est affectio sua, rti, 164. Animus an post resurrectionem, sine organo corporis valeat corporalia nosse, nescire se affirmat Augustinus, xi, 165. Animus de consuetudine illi semper inquirat, unde gaudere solet, xxxviii, 36. Animi magnitudo est se ipsum intueri quocumque ex causa, rti, 40.

ANIMALIA mortalia, a minoribus diis seu angelis facta sentiebant Platonici, rti, 103, 106. Incepta Manichaeorum de fabricatione animalium in gente tenebrarum fabula irridetur, xxxviii, 549. Animalitas an uno die multiplicata fuerint, v, 147. Animalium ex aquis eductio prius narratur, quam que de terra, quare, v, 220, 221. Potuerunt animalia noxia, etiam creata, nihil nocere, si causa non existisset, vel puniendorum virtutum, vel probandae virtutis, v, 238.

Animalia noxia vivos homines aut potestates ledunt, aut salubriter coercent, aut utiliter probant, aut ignorantur, v, 239. Animalia venenosa ante peccatum hominis videntur creata, v, 239. Animalia vere adducta sunt ad Adam ut iis nomina imponeret, v, 460. Hoc significationem prophetica habet, *ibid.* Quomodo animalia adducta ad Adam, v, 463. Animalia cariora non vivisse caribus in Arca magis credendum est, vi, 119. Animalia in Arca inclusit, figure variarum gentium in Ecclesia introducentur, r, 460. An in insulis a terra remotissimis animalia propagata sint ex iis que servata sunt in Arca, r, 420.

Animalitatis Deus certos numeros seminum dedit, v, 148. Animalia, que nulla precedente commixtione oriuntur, ex vi que elementis insit, oriuntur, xxx, 274.

Animalia quaedam in Veteri Testamento que immunda censentur, xxxvii, 276. Significationis tantum causa, immunda quid significant, et

quomodo illa figuris prophetice Christo a Moysae commemorata sunt, xxxviii, 452.

Animalium motus, quibus appetunt vel fugiunt aliquid, an appellande voluntates, rti, 233, 388. Animalium merita, non pro gradibus elementorum existimanda, *ibid.* 388. Animalia irrationabilia esse non potest, xxxviii, titulum bestiam esse non potest, xxxviii, 4. Animalia quaedam in medijs ignibus vivunt, r, 156. Animalia domestica subito offerata Romae, quid portendebant, r, 131. Animalium animal, ex animo constans et corpore, r, 428.

ANIMOSITAS. Ingenii majoris est animositatis flammas confutendo extinguere, quam falsitatis nebulas intelligendo vitare, xxxiii, 120.

ANNA interpretatur Gratia, rti, 373. Anna mater Sannelis figura Christiana religionis et gratiae, *ibid.*

ANNA prophetissa unde maxime commendatur, xxxv, 350.

ANNA vidua magni meriti, xxi, 496. Cur etsi filios non habuit, secundas nuptias recusavit, xxvi, 343.

ANANIAS SEBASTIA Apostolorum temporibus claruit, r, 239.

ANANIAS et CAIPHAS pontifices, alteros annos aegre solebant, xxv, 369.

ANANIAS consul, xxxiii, 151.

ANATIAS de Romanis multas victorias reportat, r, 145. Prope Romam fulminibus deorum territus est, r, 145.

ANATIAS a Scipione Africano maiore victus, r, 145.

ANASTASIUS Rotabensis episcopus, viii, 98.

ANASTASIA Retica, rti, 455.

ANATOLIUS, iubente patre, filio prodigo redditur, xxiv, 60.

ANASTASIUS pastoribus Christi nativitas, xxiii, 70, 71.

ANNUS circuli solis annivarsus est, xxx, 303. Quis annus magnus sive Platonis, v, 140. Anni manifesti et obscuriores quinam, *ibid.* 140. Anni diversimode numerabantur apud populos quatenus mensibus quondam lunabantur, rti, 77. Anni primorum hominum an nostris aequales, rti, 239. Anni primorum hominum aequae prolixos fuisse

ac nostros ostenditur, rti, 245. Annum primorum hominum numerus, alter in codicibus Hebraeis, aliter in nostris recensetur, rti, 236. Unde nota est diversitas in dimensione annorum Hebraeorum et LXX interpretum, rti, 137. In dimensione annorum, magis Hebraeorum quam LXX sequenda auctoritas, rti, 242.

Anni aeterni, r, x, 157; x, 12. Anni sine annis, viii, 139. Anni Dei unus dies, xxv, 298. Anni Dei omnes simul stant, *ibid.* Anni illi non deficiunt, qui stant, xii, 31. Anni nostri deficiunt dicuntur, sive quia in eis deficiunt amando que transeunt, sive quia ad paucitatem redacti sunt, x, 289. Anni stant in vita aeterna, hic autem transeunt, imo pereunt, rti, 378.

ANNOIUM numerus unicuique computandus est ex quo facta est prima nativitas, vi, 92. Annos crescentibus non addi, sed subtrahi, exemplo probatur, ix, 290. Anni homini magis decedunt quam accedunt, xviii, 605.

Annoium nulla millia quidem falso in historia temporum computant, r, 76. Abstrahere hae vantaes Augustini tempora, nondum sex millia annoium completa erant, *ibid.* Annoium sex millibus hoc saeculum defuerunt quidam, x, 287. Alii septem, r, 43. Anni coecccxi, sunt in hebdomadibus xxx Danielis, xli, 113, 114. Annoium multitudine dici nomine aliquando significatur, xli, 114, 112. Anni senario numero pollet, xxx, 302.

Anni per agnos, videntur, messes, aut aristas aliquando numerantur, vi, 163.

ANNI bissextilis, rti, 240.

ANNIVERSARIUS ordinationis episcopi, xxi, 220; xxii, 34.

ANSER et ANSERES. Anseri solennia celebrant Romani, rti, 95. Anseribus non facile quiddam edacius inventitur, xxxvii, 218.

ANSTAS de ossibus struthionum in digitis, genus superstitiosum, iv, 481.

ANTRUM fabula, rti, 448.

ANTE Deum, id est in honorem Dei, r, 244, 248.

ANTICATAGORIA, xxxii, 404.

ANTICHRISTUS a Daniele praedictus, iv, 130, 131, et ab apostolo Paulo, iv, 114. Pseudo-propheta nomine in Scriptura designatur, iv, 103. Ab apostolo Paulo, refuga appellatur, iv, 114. De tribu Dan exvinctus est, vi, 333. Antichristus usque adeo beatus videbitur hominibus, et etiam Deus videbitur, vii, 213. In quo templo Dei sit sessurus incertum, iv, 114.

Antichristus quomodo mendaciter operabitur, iv, 117. Per nefarias artes perveniat ad vanum et inane culmen dominationis, vii, 214. Vix habebit in imperio, dum in miraculis, vii, 216. Antichristi tributio, igitur per quem uniuscujusque opus probabitur, iv, 217. Persecutio per Antichristum ventura violenta et fraudulenta erit, vii, 216. Antichristus totum nequitiam et impietatem, quam omnes pseudo-prophete inchoaverunt impleturus est, vii, 214. In Antichristi laqueis irremet Judaei, ix, 233. Antichristus interfecit spiritus Christi, xli, 108. Antichristus damnationis ultima destinatus, vii, 214. De Antichristo illud expouitur, *Constitutus, Domine, legislatorum*, vii, 214. Antichristi persecutio tribus annis et sex mensibus erit, iv, 100. Antichristi persecutionis tempus ignotum, iii, 324. Antichristus manifestus futurus est, xli, 108. Antichristus prius veniet, et tunc veniet dies iudicii, xvi, 481. Antichristi et pseudo-christiani, iv, 109. Quinam dicuntur, xxxi, 486. Antichristi multi in Ecclesia, xvi, 481, 482. Scilicet qui ore profertur Christum, et moribus dissentunt a Christo, xvi, 487. Antichristi haeretici appellantur, iv, 116. Neroneum resurrexerunt, et Antichristum futurum nonnulli suspicantur, iv, 114. Alii nec occisum putant, sed substractum esse, *ibid.*, 113.

ANTI-DONMATIS haeretici, sic appellati quod dicent Marium post Christum natum viro suo filium commixtam, xxvii, 239.

ANTI-DOTUM contra omnia peccata, xx, 464. Ex sanguine Christi, xxvii, 81, 82.

ANTIOCHENA Ecclesia, ubi primum Discipuli appellati sunt Christiani, xxxii, 248.

ANTIOCHIA basilica Machabaeorum, xx, 456.

ANTIOCHUS Machabaeorum persecutor, xx, 456, 461. Antiochus juniori Machabaeorum blanditur, et matris jubeat ut suadet filio, xxxii, 312. Judaeos ad idola colenda compellit, vii, 508. Merita obdurari, xx, 459. Misericordia Dei indignus, xxxi, 243.

ANTIOCHUS faneus Platonicus, i, 104. Philonis auditor, *ibid.*, 31. Academiae utriusque sententias in similitudinem adducit, i, 51. Antiochus magister Ciceronis, et Varronis, Stoicus magis quam Academicus, iv, 14.

ANTIPTATER procurator Judaeae, iii, 509.

ANTIPTERAS, locutio tropica, qua dicitur abundare quod non est, aut dulle quod acidum est, etc., xxvi, 496.

ANTIPTODAS esse non putavit Augustinus, iii, 391.

ANTIPTODI eadem cum fidelibus nostri temporis fide in Christum salvi facti sunt, xli, 253, 334, 405; xxi, 21. Antiquitas erit aliquod occultum regenerationis sacramentum, x, 330. *Vide PATRES.*

ANTISTHENES philosophus Socraticus, summum bonum in virtute animi posuit, ii, 365; iii, 499.

ANTITHETA, ornamenta elocutionis decentissima, iii, 31.

ANTONINUS Christianorum persecutor, iii, 322. Antonini lex in adulteros, xxxv, 404.

M. ANTONIUS vitis omnibus ingratissimus, regni potentiam affectare videbatur, ii, 161. M. Antonio resistebat Cicero, ii, 161.

ANTONIUS Aegyptius monachus, xxv, 181. Vir sanctus et perfectus, iv, 413. Antoninus ad Deum conversus audiat Evangelii vocem, *Vade, vende*, etc., xxv, 195. Antonini Scripturas divinas et memoriter audiendo tenuit, et praevident cogitando intellexit, iv, 413. Ex ejus vitae lectione, convertuntur duo aulici, xxv, 181.

ANTONINUS uxoris et Patris Carthaginiensis, xl, 389, 424.

ANTONINUS lector, episcopus Fossalensium ordinatur, xli, 173, 174. Va-

riis criminibus accusatur a Castellanis et aliis, xli, 174. Communionem privaturnisi prius Fossalensibus omnia redderentur, xli, 175.

ANTONIUS episcopus Fossalensium communionem privaturnisi prius Fossalensibus omnia redderentur, xli, 175. Fossalensibus et iudicia, et publicas potestates, et militares impetus tanquam executores Apostolicae sedis sententiam comminatur, xli, 176. Iudicio consentit; agit postea ut ei communicaretur, xli, 175.

ANTONIUS notarius, xxx, 9.

ANTROPOMORPHITAE quoniam dicuntur, xl, 163; xxix, 204. Deum habere membra dicebant, xl, 163. Tolerabilius et honestius de Deo sentiunt, quam Manichaei, xxix, 205. Antropomorphite schismatici, non haeretici, xxvii, 207. Antropomorphite momentum, x, 288.

ANUBIS. Latrarent Anubim Romana nobilitas inspirabat populo, xxv, 173.

ANULINUS proconsul, xxxvii, 27, 32. Per eum Caecilium causam ad Constantinum miserunt Donatiani, xxxix, 462.

Duae ejus relationes ad Constantinum imperatorem, xxxvii, 54, 70, 76. Anulinus transmisit libellos duos ad imperatorem, xxxix, 141. Unum contra Caecilianum; alterum forte supplicem, *ibid.*

ANULUS aurei, insignia dignitatis apud Romanos, ii, 145. Anulorum aureorum modios tres et Cannensi prelio Carthaginiem misit Anubal, *ibid.*

ANULUS. Quam aliquod non videtur, quoniam addit, a quibus alia, quae pariter adsunt, videntur, a Graecis dicitur *ANULUS*; quod non valentes dicere Latine Latini, caecitatem interpretati sunt. Quam caecitatem passi sunt Sodomitae ostium justi viri quarentes, nec invenire valentes, iv, 277.

ANULUS bona plane et maxime optanda est, sed non est hujus vitae, iii, 173. *ANULUS* quaedam est omnibus vitis peior, iii, 179, 181. Animus hominis desperatus aegrotat, quando et doloris amiserit sensum, xvi, 110.

APELLES haeretici, xxvii, 223; xxix, 237.

APELLES seu APPELLIANI, ab Apelle sic dicitur, xxxii, 527. Eorum dogmata, *ibid.*

APES de boam cadaveris nascitur, xxvii, 588. Apibus nihil inest maris vel femine, iii, 281. Apes fatum edunt, et conjugia non habent, xxxii, 186. Apes semina filiorum non coeundo concipiunt, sed tanquam sparsa per terras ore colligunt, xxx, 274. Sic operantur generationem filiorum, quemadmodum cerea speciem liquoreque mellis, v, 458.

APES flammis, ii, 80.

APES imago Christi, xxxi, 133.

APRISTERIUS rex Argivorum, iii, 435.

APIS factus est Serapis, omnium maximi Aegyptiorum Deus, iii, 436.

APRODITAE (Venerem) de spuma maris dicunt esse progentiam Pagani, xxxiii, 183.

APULONIA, sine fictione, iii, 331.

APOCALYPTIS liber, quam obscurus, iv, 111. Apocalypsin non accipit Alogi, xxvii, 225. Apocalypsin an a Pelagio sit accepta, dubitat Augustinus, xxi, 42.

APOCRYPHAE Scripturae quoniam sint, iii, 272, 273; xxvii, 298.

APOLLO Chios, xxvii, 214.

APOLLINARIUS Laodiceus Palamos interpretatus est, xxxix, 69.

APOLLINARIUS haeresiarca, xxvii, 238; xxix, 467.

APOLLINARIUS haeretici esse Apollinari auctore suo dicit, xxxviii, 131.

APOLLO erroris, vii, 367; x, 486, 487; xxvii, 228; xxx, 467; xxxvii, 196.

APOLLINARIUS error de Christo, xxv, 166. Apollinariste verbum in Christo, loco animae fuisse asserbant, vi, 423.

Apollinariste anticum humanam Christo deitatem praeverna, vii, 150, et non habuisse animam, nisi non habuisse rationalem, xl, 16; xv, 260; xvi, 14. Apollinaristiarum argumentum ut probarent Christum caruisse animam, xxxvii, 314. Convellitur, xxxviii, 132.

Apollinaristiarum tres sectae, xxxvii, 169.

Dubitantur an Apollinaristiarum haeresis esset reliquae, vii, 367.

APOLLO duplex, i, 151.

APOLLO frater Dianae, qui et sol esse dicitur, ii, 329. Apollo ignarus futuri, ii, 111. Ambigunt Apollinis oraculum, Christum vituperabat, iv, 54, 57.

Apollo Cumanus quadriduo flevisse fertur, *ii*, 123. Quid de Apollinis lectu miraculis dixerit, *ii*, 123. Apollo pro Trojanis pugnavit, *ii*, 112. Apollinis extruenda Troja, *ii*, 141. Apollo quare sagittas tenet, *ii*, 329. Apollini Delphico quae institui ludii nusiis, *iii*, 443. Apollo ephesus pingitur, *ii*, 289.

APOLLO deus medicine cum Esculapio, *ii*, 194. Apollo divinator et medicus, *ii*, 329.

APOLLO Herule Latone Admeti regia armata cum Hercule pavit, *iii*, 449. Alter ab illo qui reddat ora, *ibid.* AROLLIUM Tyaneus, xxxix, 374. 501. Magnus melior quam Jupiter, xxxix, 330. Apollonium Tyaneum conferre Christo vel etiam praefere, quidam conati sunt, xxxix, 332.

APPOBROTUM relationis, *x*, 194.

APRISTIA primi hominis, quam magnam peccatum, xxxvii, 46, 47, 51.

APRISTIA, ad infatigatum, xiv, 327. Apostata peior est, quam ille qui non deseruit fidem, quam nunquam tenuit, *iv*, 211. Apostate sine desertores difficultus veniam consequuntur, xxxix, 332. Humiliorem agere praesentiam tenent, quam qui in Ecclesia nonium fuerunt, xxxix, 19. Apostata sacramentum fidei non amittit, xxxix, 202. Ad quid manet sacramentum, *ibid.*

Apostata nullum in Catholica Ecclesia possunt honorem habere, xxxix, 409. *Vide*, Eusebium. Apostate ad militiam clericatus non eligendi, xxxix, 14; xxxix, 10.

APRISTATA a Deo quid sit, *i*, 517. APOSTATICA radix, xxvi, 163. Apostatica creatura, xxxvi, 372.

APOSTATICI haeretici, xxvii, 226. Encephali similes sunt, et Apeolatice appellantur, *ibid.*, 227.

APRISTIA Latine Missi appellantur, xvii, 89. Apostolorum duodecim numerus, magnum sacramentum, xx, 220; *xi*, 133. Apostoli non de mundo, *vi*, 420. Apostolus quid reliquerit ut sequeretur Dominum, *iii*, 433. Apostolos cur Christus humiles elegit, *iii*, 318. Confirmatio, *ix*, 218. In tan contemptibilibus testibus, ut in Apostolis multo mirabilibus divinitas se ipsa persuasit,

iv, 235. Quomodo Apostolis hic omnia nota facta sunt, xvii, 404. Apostoli et Discipuli baptizati, xxxiv, 353. Apostoli ante passionem Domini baptizati sunt, xxxviii, 490; *xii*, 413; xxxiv, 353.

Apostoli Dominum tantummodo hominem putaverunt, *xi*, 326, 327; *xx*, 260. Non omnes Christum videbant, ait Ambrosius, *xii*, 423, 132. Apostoli in passione Domini trepidaverunt, *vii*, 310; xviii, 368. Apostoli in passione ipsum reliquuntur fidem amiserunt, *xvi*, 308. De Christo dubitantes, a leone victi sunt, *xix*, 133; *xx*, 203. Apostoli spem amiserunt, *ix*, 318; *xii*, 26. In passione Domini tiubantes, eius resurrectione firmati sunt, *xii*, 325, 328. Ante Christi mortem nondum erant martyrio maturi, *xvi*, 136. Ante eius resurrectionem humana magis quam divina sapiebant, *ibid.*, 306. Apostoli Ecclesiae personam gesserunt, quando Spiritum sanctum acceperunt, et potestatem remittendi peccata, xxxix, 302.

Apostoli etiam post Christi resurrectionem peccato obnoxii, *xix*, 160. Apostoli iam sine peccato, xxxv, 73. licet nihil sit sanctius in Novo Testamento, *ibid.*, 21. Apostoli sub lege nondum a cupiditatibus liberi, *xix*, 233.

Apostolis sicut et nobis, convenit dicere, *Dimitte nobis*, etc., *xii*, 412. Apostolos libidine pollutos fuisse, calumniam Juliani, xxxiv, 414. Apostoli tanta humilitate et pietate de consensu carnis gebant, ut optarent esse potius ut habere, quam donare, xxxiv, 422. Apostoli Judaeis et Gentibus Evangelium annuntiaverunt, *vii*, 362. Apostoli missi sunt ad gentes ad quas Prophetae missi non erant, *x*, 447. Eorum predicatio in omnem terram, *iv*, 321. et ad omnes gentes, *xii*, 381. Apostoli pervernerunt usque ad extremum terrae, *xii*, 417, 118. Apostolorum verba in fines orbis terrae quomodo pervernerunt, *x*, 251. Apostolorum predicationem confirmat oraculum Prophetarum, xxvi, 16. Apostolorum eloquia, *iii*, fuerunt facta, non verba, *iv*, 235. Magna videntur fuisse miracula quoniam Christus, *xii*, 173. De ipsis Deus con-

cabat miracula, tonabat terrores, pluebat consolationes, *ibid.*, 36. Apostoli in miraculis faciendis non sibi arrogabant potentiam Domini sui, *x*, 381. Apostolos Christus sicut luminaria, et aptaverat Verbo, et accendat Spiritu sancto, *iii*, 518. Apostoli igne divino ferventes, tanquam ligna ardentia, dum figerentur a loco in locum, totum sylvam mundi suo igne impleverunt, *vii*, 429.

Apostolis quomodo preceptum, ne aliquid secum portarent in via, xxvii, 454. Permissum ipsis mulieres sibi necessaria ministrantes habere, exemplo Christi, *ibid.*, 325, 326. Apostolis data licentia vescendi ab opere corporali, *ibid.*, 528. Apostoli permittebatur aut victum ab aliis accipere, aut manibus operando quaerere, xxxviii, 165.

Apostoli bonus odor Christi sunt et iis qui pererant, et iis qui salvi fiunt, xxxvi, 102. Apostoli nec cum suscipere autur ab hominibus, nec cum dispicerentur, elisi, *v*, 26. Apostoli in pressura laudant Deum, xviii, 378. Apostoli Christi conjugae suscepta, filios ei procreant, xxii, 26. Ecclesiam non sibi sed Christo gesserunt, *vii*, 306.

Apostoli Hierosolymis decesserunt ne quisquam cogret Gentem iudicare, non autem ne quisquam Judaeo iudicare prohiberet, xxxix, 102. Apostoli sabbato non vacarunt, nec jejunaverunt, *ibid.*, 386. Non solebant solemniter die Dominico jejunare, xxxviii, 404.

Apostolorum et Evangelistarum testimonium de Christi genealogia immortale rejicitur, xxxvii, 286. Apostoli de Domino quae ipsi viderant confitendo, mortui sunt, *xii*, 104. Apostoli et Martyres cur hic non regnaverunt, xxix, 81.

Apostolorum quibusdam divine substantialis visionem fuisse concessam, non incredibile, *xi*, 132. Apostoli leges ab imperatoribus non postularunt, quare, *ibid.*, 455, 456. Apostolos sexaginta, relictis XII, cum Christo Domino, apostatas a fide recessisse, et Apostolos tamen putatos esse, dicit Petilianus, xxxxi, 22.

Apostoli arietes vocantur ab Augustino, *xii*, 301. arietes grecis, *xii*, 159; *xii*, 104. duces ovium, praecipua membra Pastoris, *ix*, 214, 437; *xii*,

412. Apostoli barbati nomine designati, *ibid.*, 218. Apostoli bores, *xi*, 39. canes Domino fidem servantes et contra inimicos latrantes, *ix*, 295. Apostoli colorum nomine significati, *xiii*, 386; *xii*, 487; *ix*, 268; *x*, 250, 435; *xii*, 438. Apostoli colum facti, quia iustificati, *xii*, 36. Apostoli diei colles, *viii*, 452, 453; *ix*, 495; *xii*, 381. columnae Dei vivi, xxxvii, 149. Columnae quae passione Domini natarunt, resurrectione firmatae sunt, *ix*, 495. Apostoli, filii sponsi, *xii*, 406. filii excussorum, quia filii Prophetarum, *xii*, 116, 123. firmamenta et columnae Ecclesiae, *xi*, 34. Bunima vocem suam per orbem elevantia, *x*, 362.

Apostoli fundamenta et portae Ecclesiae, *x*, 221. fundamenta civitatis supernae, *ibid.*, 216. Apostoli duodecim, duodecim horae diei, *xvi*, 34; *vii*, 546. Apostoli lapides pretiosi, *vii*, 280. Iherosolym et Iherosolym, quae sensus, *xi*, 492, 493; *xx*, 332. luminaria mundi, ignes sancti et decori, xxv, 385. Apostoli diei sunt montes, *viii*, 44, 322; *ix*, 207, 268, 286; *xi*, 126; *xii*, 78. montes aeterni, montes magi, *ix*, 513. mons Sina, *ibid.*, 267. Apostoli, nubes, *viii*, 327, 441; *x*, 20, 434; *ix*, 380. nubes Christum portantes, *ix*, 282, 292; *x*, 441. Apostoli oculi Christi, *x*, 298. oculi Ecclesiae, *vii*, 36. ossa seu firmamenta corporis Christi, *vii*, 285; *xi*, 28. Apostoli patres, *vii*, 314. pedes Domini, *x*, 328. piscatores hominum, *ix*, 203. quinquagesima die post resurrectionem dei, *xii*, 386. Apostoli quibusdam vasa sunt mortis, et sagittae acutae, *viii*, 256, 257.

APOSTOLORUM MEMORIA, liber hoc titulo donatus, xxix, 435.

Concordantia Prophetarum et Apostolorum de nativitate Christi, xxxii, 94. Mariae Magdalene fides fidei Apostolorum comparatur, *ibid.*, 153. Apostoli tribus pueris in fornice comparati, *ibid.*, 237, 239. Apostoli cur trans fretum ire jubentur, xxiv, 21. Cophinis apostoli figurantur, *ibid.*, 89.

Apostolus cum dicitur, si non exprimitur quae apostolus, non intelligitur nisi Paulus, xxxv, 6. Apostoli intentio in Epistola ad Romanos,

XXXVIII, 183. Eius scopus in exemplo Jacob et Esau, *ibid.* 160. Apostolum ipsum ad questionem de electione et reprobatione, defecisse in resputatione, inopia reddenda rationis, putant quidam stulti, xxvi, 162. Apostolus, Rom. VII, et sua et iustorum persona locutus est, xxv, 445, 446, 448. Julianus sensum novum et distortum excoegit in verbis Apostoli, *ibid.* 450. Apostoli Pelagiana interpretatio, xxxvi, 298, 299, 300; xxxvii, 301. Apostolum pro qualitatibus ingeniorum in quinque personis locutum esse, commentum absurdum, xxxi, 389, 390. Apostolus sic omnibus omnia factus, ut fallere non intenderit, xxix, 389, 390, 391, 392, 419, 421. Apostoli monita sunt de libera, quandoque tamen de re imperata, xxvi, 388. Apostoli merita, Dei dona, xxxv, 477.

ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΙ seu Apostolici haeretici, xxvii, 227.

ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΙ a fati siderum sumuntur, v, 216.

APPARITIONES Dei antiquis Patribus factae, xxx, 166, 167. An Trinitas ipsa, an aliqua seorsim persona Patribus apparuerit, *ibid.* 237, 240. Apparitiones quaedam factae in Veteri Testamento, Verbo tribuende, xxviii, 121. Solum Filio tribuendo ab Ariano, xxx, 32. Apparitio Dei Adamo, in specie humana, *ibid.* 240, 242. Patri tribui potest, *ibid.* 240, 241, 242. et toti Trinitati, *ibid.* 249. Non evidenter apparet utrum aliqua ex Trinitate persona, an Deus ipse Trinitas visus fuerit Angelis, *ibid.* 244, 245. et Loth, *ibid.* 248. An Trinitati, an personae alicui seorsim, an Angelis tribuende apparitio in rubo, *ibid.* 247. et apparitio in monte Sina, *ibid.* 250. An Trinitas, an aliqua proprie persona in apparitione in monte Sina loquebatur, *ibid.* 251. Cui tribuenda apparitio in columna nubis et ignis, *ibid.* 250. Non temere dicendum quoniam ex Trinitate persona cultibet Patrum apparuerit, *ibid.* 261. Apparuit sensibilibus Trinitas in baptismo Christi, xxvii, 136. Multiplex Christi apparitio, xxvii, 107. In apparitionibus divinis, vox Patris, species corporalis qui Spiritus sanctus demonstratus est, quomodo facta, xxx, 230. Apparuit tota Trinitas in Angelis, et aliquando

sine distinctione personae, aliquando quaedam seorsim persona figurabatur, *ibid.* 280. Apparitiones factae in Veteri Testamento quomodo et Dei et Angelis esse dicuntur, *ibid.* 121.

Apparitiones Dei quomodo facta, lacte, xxx, 284. Nunquam oculis corpora apparuit Deo, *ibid.* 240, 241, 252. Essentia Dei nunquam per se apparuit, *ibid.* 283, 289. sed per subjectam creaturam, *ibid.* 25, 172, 175, 336. et Angelorum ministerio, *ibid.* 283, 284, 286, 288, 290, 291. Apparuit Moysi Deus in specie visibili assumpta, vi, 300. Quot modis creatura assumatur ad significandum, *ibid.* 279. Obiecto ex locutionis modo in apparitionibus Dei ducta, diluitur, *ibid.* 285. Dubitationes variae de apparitionibus divinis, *ibid.* 236. Vide Deos.

Apparitiones extra somnum et in somno, xii, 281, 282. Quomodo fiant, explicare non audeo Augustinus, *ibid.* 286. Apparitiones solum affirmat Augustinus non fieri qualitatibus aut motibus corporis, *ibid.* 286, 288. Apparitio Augustini adhae viventis, ipsomet iusculo, xxi, 154, 155.

APPARERE (ex Ambrosio) dicitur quod provideri potest, xi, 121.

APPARITIONES qui et Stalmarum appellantur, xxxi, 169.

APPETERE. Quatuor ab homine naturaliter appetuntur, iii, 4.

APPETITUS naturalis, non omnibus malus et inhonestus, xxxiv, 242.

APPTUS, ix, 378.

APPROXIMARI vel, id est, cum amare, vi, 19.

APRONT ad populum, quid, vi, 200, 201.

APPROBARE quod bene facit, et improbare quod peccat, nemo potest, nisi clamante intus voce veritatis, xvii, 280.

APRILIS quasi Aperilis, xxviii, 468.

ARATINGUS, frater Marcellini, xxxix, 433.

ARISTOTELIANI, xxxii, 449.

ARTEM et pulchrum, quid, xxv, 80, 83.

ARTEM docebat iudicare Christianos, xli, 90.

ARZELIUS Afer Platonius nobilis, ii,

989. Librum de mundo scripsit, *ibid.* 162. Et de Deo Socratis, *ibid.* 385. Librum quem de Deo Socratis scripsit, de demone Socratis debuisset appellare, *ibid.* 385. Asini aurei libros scripsit, rii, 454. Apuleius Madaurensis, magus, xxxix, 276, 501, 513. De magicis artibus accusatus, rii, 393. Se contra magicum artium crimina defendit, xxxix, 513, 533. copiosissima oratione, *ibid.* 394. Apuleius Madaurensis magus cum omnibus suis magicis artibus, ne ad aliquem quidem iudicarium republice potestatem potuit pervenire, xxxix, 533. Apuleium magum conferre Christo vel etiam praefere quidam impie comati sunt, *ibid.* 532.

AQUAM non a Deo creatam, sed ipsi coeternam, quaedam haeresis dixit, xxvii, 245. Aquas a Deo factas esse, impie negatur, iii, 38. Aqua quando creata, v, 175. Aquae nomine materies informis insinuat in Genesi, v, 134, 164; xxxix, 343. Et tota materia corporalis intelligitur in Scriptura, xxviii, 247. Quare super aquas Spiritus sanctus superferrebat, v, 164, 165. Cur solus Spiritus sanctus, non vero Pater et Filius, xxi, 368, 370.

Aqua, quando speciem propriam accepit, v, 207. Aquarum divisio, xxvii, 427. Naturam aquarum non posse esse super siderum caelum, nulli asserunt, v, 190. Non reselluntur recurendo ad omnipotentiam Dei, *ibid.* Aqua esse supra caelos, quomodo quidam conatus est demonstrare, *ibid.* 164. Aqua esse super caelum non diluendum est, quolibet, aut quomodo sint, *ibid.* 196. Aquas super caelos non vaporaliter tenuit, sed glaciali soliditate pendere, quidam autumant, *ibid.* 197. Aquas esse etiam super sublimem caelum, non repugnat, *ibid.* 193. Aqua supra firmamentum, et sub firmamento, quomodo intelligenda, *ibid.* 132.

Aquarum congregatio est ipsarum formatio, xxvii, 174, 428. Aquarum congregatio, quomodo facta, v, 172; xxxix, 345. Omnis aquarum congregatio, Hebraeus dicitur mare, xxvii, 129. Non omnis aqua, mare est, v, 134.

Aquam rerum omnium principium putavi Thales, ii, 362, 369. Ex aqua generantur omnia, xvii, 223. cuicua

genera vel animalium, vel herbarum, atque lignorum, v, 214.

Aqua aeri similis, v, 232. Aquarum tenuis halitus aeri vaporatiter inseruntur, *ibid.* 232. Aqua sumpta pro aere crasso, xxvii, 432. et terribis contingit, v, 143, 144. Terra vocatibus aquis etiam tribuitur, v, 446. Aqua omnem potam significat, vi, 85, 310. Aqua viva quae, *ibid.* 183.

Aqua in sanguinem versa, xvii, 214, 223. Significat de rerum causis sentire carnaliter, x, 54. Aqua marina sterilitatem inducit, xi, 125. Vapor aquarum marinarum decoloratum similito cooperulo exceptus, huiusmodi dalem gustantibus exhibet, v, 145. Aqua sine substantia, quae, xti, 68.

Aquae in Scripturis significationes diversas, xv, 160; xvi, 530. Aquae novae ubi in Scriptura reperitur, non statim baptismum intelligendum est, xxxii, 202. Aqua vitae salutaris, vii, 437. Aqua irrigat aut abluat, et significat Christum, vii, 296. Aquae nomine, Spiritus sanctus significatur, xxvii, 483; xi, 122. Aqua et populum significat, et Spiritum sanctum, v, 31. Aquae nomine, Angeli intellecti, xvii, 379. Aquae populus in Scripturis significat, vii, 114, 360; xv, 29, 110; xi, 243; xti, 440; xix, 62; xxxi, 131, 167, 230. Aquae nomine, peccatores populi intelliguntur, xli, 66. Aqua quoniam portibus cincta, populus Iudaeorum lege conclusus, x, 155. Aqua contraditionis, populi persecutio, rii, 440. Aqua piscium turbata, passionem Christi figurabat, x, 135. Aqua quomodo intraverit in animam Christi, rii, 311. Aqua charitas, xi, 122. Aqua est symbolum gratiae, vi, 464. Vis quaedam rationi subjecta, quia ratione Deus veritatis cognoscitur, recte aqua divinitus appellata est, v, 132. Potest et intelligi vita spiritalis informis, nomine aquae, *ibid.* 164. Aqua, prosperitas saeculi, rii, 234. Aqua in utre congregata, quid, vii, 477. Aqua multa, variae doctrinae, *ibid.* 456. Aqua in vinum omnipotentis Christi transmutatur, xxxv, 219.

AQUARI haeretici, xxxvii, 241.

AQUATILLES solis cur benedictio, sicut homini impertita, v, 234.

AQUILA Scripturam ex Hebraea lingua